

M+ PONOVRNO NA ODRU

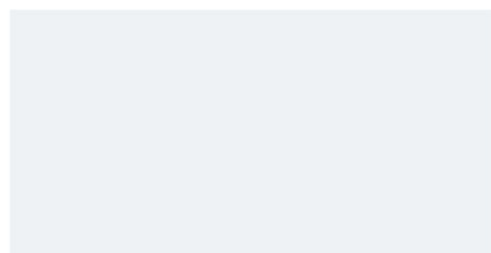
Uvodnik

Patrizia Jurinčič Finžgar

režiserka predstave *Baron sedi na veji*

Obstaja izredno zanimiv dokumentarec, v katerem astronomi poskušajo ubesediti občutke, ko so iz vesolja prvič zagledali Zemljo. Neizrekljivo lepa in neizmerno krhka: tako jo najpogosteje opisujejo. In prav vsi zatrjujejo, da se ti ob pogledu nanjo utrne (s)misel o lastnem obstoju: šele ko jo zagledaš od daleč, jo lahko resnično vidiš od blizu. Cosimo, glavni junak zgodbe, ki se je po literarni predlogi znanega Calvinovega romana loteva mladinska gledališka skupina M+, ni astronom: morda bi bile to njegove skrite sanje, če bi lahko dečki 18. stoletja že sanjali o tem, kdo ve?

Sledi na strani 3

POŠILJATELJ:
S.K.P.D. "F.B. Sedej"
Trg Svobode, 6
34070 Števerjan (GO) - ITALIJA

San Floriano del Collio, Gennaio - Marzo
2018

Števerjan, Januar - Marec 2018

Anno L Nr. 1

Leto L Št. 1

KAZALO

UVODNIK.....	1
PRAZNIK NAŠEGA UPANJA.....	4
MEŠANI PEVSKI ZBOR.....	5
DELOVANJE DRAMSKE DRUŽINE F. B. SEDEJ.....	6
DEJAVNOST OTROŠKEGA ZBORA.....	7
»SKOZ TO ZVEZDO SMO SPOZNALI ...«.....	8
BOŽIČNI KONCERT S KRILI.....	11
MOJE JASLICE 2018.....	12
NAŠI PREDRAGI MAMI MARICI ROŽIČ V ZAHVALO.....	13
IN MEMORIAM MARICA ROŽIČ VD. VOGRIČ.....	15
PREŠERNOVA PROSLAVA ALI VAŠ TERČELJ.....	17
PREMIERI NAPROTI.....	18
IZ MEHIKE V ŠTEVERJAN ALI IZ ŠTEVERJANA V MEHIKO?.....	19
OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO.....	20
PRIREDILI SMO PESEM ZVONIMIRJA BALOGA KJE KDO SPI.....	21
NAŠA KNJIŽNIČARKA.....	22
JEZA.....	22
ČE BI BIL OČE, BI.....	22
ČE BI BILA MAMA, BI.....	22
PREOBLIKOVALI SMO PESEM DANETA ZAJCA- VRATA.....	23
KAR JE MAJHNO JE TUDI LEPO.....	29
50-LETNICA USTANOVITVE ANSAMBLA LOJZETA HLEDETA.....	32
KMETIJSTVO: KAJ SE VIDI IN KAJ NE.....	34
15 MOJIH IN 9 VAŠIH.....	36
SMRTI.....	39
DAROVI.....	40
REŠITEV IGRICE NA ZADNJI STRANI.....	41
KUHARSKI RECEPTI.....	42

Opreмили in uredili člani društva »**F. B. Sedej**«

Damjan Klanjšček (glavni urednik)

Ivan Vogrič (odgovorni urednik)

Če Števerjanskega Vestnika še **ne prejimate**, če ste **zamenjali bivališče in naslov**, ali potrebujete katerokoli **informacijo**, nas lahko kontaktirate s spodaj navedenimi telefonskimi številkami ali naslovi e-mail, tako da boste lahko še vedno redno prejeli naše glasilo.

Damjan Klanjšček
329 7227151
damjanklanjscek@gmail.com

Elija Muzič
(blagajničar)
340 5258399
elija.muzic@gmail.com

Martina Valentinčič
349 2401800
martina.valentincic@gmail.com

[...] Kar z gotovostjo vemo, je to, da Cosimo ne mara izumetničenega plemiškega življenjskega sloga, v katerem je vzgojen, in da raje pleza po drevesih; in da se nekega dne odloči, da bo splezal na drevo in se nikoli ne bo vrnil na zemljo. Zakaj? "Vsak, ki želi dobro videti zemljo, se mora držati od nje na potrebni razdalji," je Cosimu jasno slabih dvesto let preden bi prvi človek odpotoval v vesolje in imel priložnost videti zemljo od daleč.

A njegova zgodba se začne kot običajen najstniški "veliki pok": Cosimo se spre s starši in se upre njihovim ukazom. Da lahko o najstniškem uporju največ povedo ravno tečajniki M+, ki so v najstniških letih ali so to obdobje ravnokar prestopili, je bil seveda eden izmed odločilnih faktorjev pri izboru besedila: a obstajajo taki in drugačni najstniški upori. Je neumen, nevaren, škodljiv upor, ki je pravzaprav samemu sebi namen; in je upor, ki ga velja podpreti in s katerim si mlad človek utira lastno pot v življenje. Predstava *Baron sedi na veji* je hommage slednjemu.

In če smo čisto iskreni: druženje s "staromodno", več kot dva tisoč let staro umetnostjo, kakršno je gledališče, v času *ko bom velik, bom "influencer"* in vlaganje lastne energije v lokalni ljubiteljski kulturni prostor? To je tudi neke vrste upor. Če že ne upor, je pa prav gotovo proti toku. Zato se mi zdi vredno mladi, zagnani in vedoželjni skupini, kakršna je M+, zaupati tako ambiciozen in intenziven material, ki velja za enega Calvinovih literarnih vrhuncev.

Zgodba o Cosimu pa ni zgolj zgodba za mlade upornike: je tudi razmislek o tem, kaj vse – mlajši in starejši – prepogosto zanemarjamo. Zanemarjamo svoje počutje, svoje občutke, svojo intuicijo, svoje zdravje in ne nazadnje zanemarjamo naravo, ki je Cosimu simbol svobode in stika s samim sabo. Zanemarjamo dejstvo, da je narava dobrina, ki jo izkoriščamo sebi v prid, ne da bi se zares zavedali, kako zelo nam bo to nekoč v škodo. (Zato velja morda tudi omeniti pristop, ki smo ga ubrali pri izboru materialov za sceno, kostume in rekvizite: vse je naravnega izvora.) Zanemarjamo, skratka, same sebe in to, kar nas obdaja. Morda v svojem vsakdanu ne moremo splezati na drevo kot Cosimo in ne moremo videti Zemlje od daleč kot astronauti, da bi sebe in to, kar nas obdaja, bolje videli: zato pa imamo gledališče. Nekateri verjamemo, da je v gledališču to mogoče.

Patrizia Jurinčič Finžgar,
režiserka predstave *Baron sedi na veji*

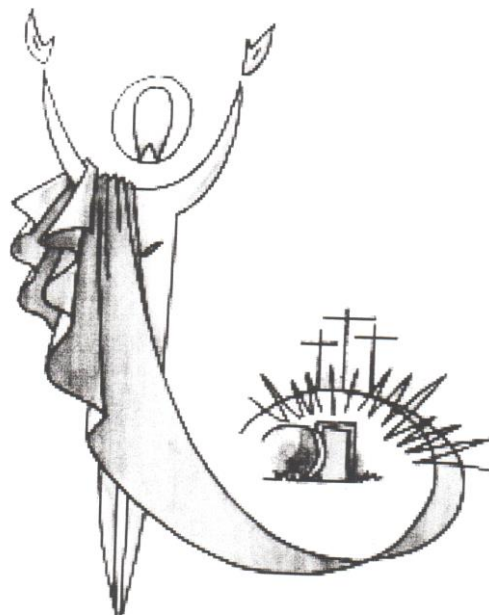
PRAZNIK NAŠEGA UPANJA

"Kristus je vstal. Resnično je vstal." – Tako se ob Veliki noči kristjani na Vzhodu pozdravljajo med seboj in s tem povedo, v čem vidijo zadnji temelj upanja in veselja.

Velika noč je praznik upanja in neuničljivega veselja za vse ljudi. Kristus se je izkazal kot zmagovalec nad vsemi silami zla, tudi nad smrtjo. Njegovo vstajenje od mrtvih je zmaga, ki je ne more nič in nihče več ogrožati. Odločilna zmaga človeške zgodovine je dobljena. V globini se je nekaj bistveno premaknilo.

Jezusovo vstajenje je temelj upanja za vse človeštvo, ki danes bolj kot kdajkoli doslej trepetata pred možnim samouničenjem in doživlja poleg ekonomske krize še moralno, ekološko in politično. Jezusova obljuba novega neba in nove zemlje osvetljuje obzorja človeštva, čeprav se zdijo temna in zastrta.

Jezusovo vstajenje je tudi temelj upanja vsakega izmed nas. Izpričuje, da je on resnični odrešenik. Kdor se ga oklene, ne bo prevaran. Ne bo nas pustil na cedilu ne v življenju ne v smrti. Ni nas sicer prišel rešiti trpljenja, ampak nam je dal zagotovilo, da v trpljenju ne bomo sami. Še bodo prišli veliki petki preizkušenj, toda z nami bo vstali Kristus, ki bo osvetljeval naše dni in noči. Skupaj z njim bomo nosili težo križa in skupaj z njim bomo slavili zmagoslavje poveličanja.

Največji nemški pesnik J. W. von Goethe je svoje burno življenje orisal v delu Faust. V glavni osebi je upodobil samega sebe. Opisuje človeka, ki obupuje nad življenjem. Kljub temu da ima vsega v izobilju, ne vidi izhoda iz notranje stiske. Na samo velikonočno jutro vzame stekleničko strupa, da si konča življenje. Ko jo prinese k ustom, zasliši iz bližnje cerkve velikonočne zvonove in mogočno petje: "Kristus je vstal. Vsem je izbrisal slabosti in grehe. Aleluja." Glasovi zvonov in pesem veselja, ki je vrela iz stoterih grl v čast vstalemu Zveličarju, mu sežejo globoko v srce. Spomni se mladosti, ko je bil veren in živel pošteno. Spet zahrepeni po tej veri, vanj posveti žarek upanja, da je Kristus tudi zanj umrl in vstal. Odloži steklenico strupa. Kristusovo vstajenje je premagalo njegov obup in mu rešilo življenje.

Velika noč je praznik našega upanja, v moči katerega moremo pogumno nositi težo življenja. Tega upanja potrebujemo bolj kot vsakdanjega kruha. Ne pozabimo, da bi Kristus tudi danes zopet šel na križ, če bi bilo potrebno, samo, da nas reši in popelje v svetlo večnost.

Veliko velikonočnega veselja, upanja, miru, zdravja za duha in telo vsem – otrokom pa poln koš pirhovi!

župnik Marjan

MEŠANI PEVSKI ZBOR

Uspešen nastop na Cecilijanki meseca novembra je pevcem mešanega zbora vlil nove energije za nadaljevanje sezone; v mesecu decembru je bil namreč na vrsti božični program.

Pevci so pod vodstvom Patricka Quaggiata nastopili na božičnem koncertu v cerkvi sv. Jakoba v Ažli v petek, 22. decembra. Koncert je po nekajletnem premoru letos spet priredila Nediška medobčinska teritorialna unija, ki je nasledila ukinjeni Gorski skupnosti Tera, Nadiže in Brd. Hvalevredno je, da je Unija – kljub vsem težavam, ki jih ima s svojim začetnim delovanjem – ohranila to lepo pobudo, ki je vrsto let omogočala medsebojno spoznavanje in sodelovanje zborov, ki so dejavni na tem območju. Take pobude, čeprav so na videz majhne in širši javnosti skoraj neopazne, zblížujejo osebe, tkejo vezi, ustvarjajo nove zamisli, povezujejo kraje. Na koncertu sta bila med publiko med drugimi prisotna tudi špetrski župan Mariano Zufferli in predsednik Unije ter čedajski župan Stefano Balloch. Nastopili pa so še zbor sv. Lenart iz Podutane, zbor Tri doline iz Kravarja in zbor Harmonia iz Čedad. Števerjanski pevci so zapeli Harejevo Božično noč, Sattnerjevo priredbo Svete noči, Lavrenčičevo priredbo ljudske Kaj se vam zdi in Merkujevo priredbo rezijanskega napeva Orè ti trije krajaue; zaključili pa so s Sattnerjevo Noč božična, sveta noč in Tomčevo Zvezde gorijo, pri katerih je zbor na orgle spremljal David Klodič. Zbor je v božičnem času oblikoval in spremljal tudi vsa bogoslužja v domači cerkvi, predvsem pri polnočnici, ki je bila tudi letos lepo obiskana.

V nedeljo, 11. marca 2018, je zbor nastopil na Koroški poje v Celovcu, ki jo prireja Krščanska kulturna zveza. Na reviji, ki je bila posvečena 110. letnici rojstva skladatelja Franceta Cigana, je števerjanski zbor pel kot predstavnik Zveze slovenske katoliške prosvete in torej slovenske manjšine v Italiji. Program je bil raznolik, saj so nastopili mladinski in odrasli zbori, vokalne skupine, solist Gabriel Lipuš (tenor), pa tudi tamburaški ansambel iz Loč in jazz skupina iz Šmihela. Pevci so zapeli štiri ljudske pesmi: Ciganovo priredbo velikonočnega koroškega napeva Kristus častit iz groba je vstal, Kumarjevo priredbo ljudske iz Sužida pri Kobaridu Tehtanje duš, Lavrenčičevo Petelinček je zapieu in Šurka je Tisa v priredbo Mojce Prus. Publika je nastop nagradila s toplim in dolgim aplavzom, tudi po koncertu so bili pevci in dirigent deležni mnogih pohval.

DELOVANJE DRAMSKE DRUŽINE F. B. SEDEJ

Letošnjo izvedbo niza gledaliških veseloiger *Iskrivi smeh na ustih vseh* v organizaciji Kulturnega centra Lojze Bratuž in Zveze slovenske katoliške prosvete so uvedli člani Dramske družine F. B. Sedej. V nedeljo, 21. januarja, so na velikem odru Kulturnega centra v Gorici števerjanski igralci nastopili s predstavo *Leto Šlagerja*. Tudi letos se je z novo produkcijo Dramska družina vpisala na Linhartovo srečanje, ki bo letos 57. po vrsti. Zaradi tega je na nedeljski ponovitvi, poleg goriških gledalcev, bila prisotna tudi območna selektorka za Severno Primorsko Tjaša Črnigoj, ki je pred kratkim zaključila študij gledališke režije na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo (AGRFT) v Ljubljani. Po predstavi se je mlada režiserka zadržala z ekipo Dramske družine in podala svoje strokovno mnenje. Dobro vemo, da izbrano besedilo predstavlja velik izziv in zato je mlada selektorka Črnigoj pravilno izpostavila našim igralcem »da je to nekaj, kar velja pozdraviti, saj takšne poteze omogočajo rast!« Med pogovorom je izpostavila svetle točke predstave ter nekatere šibkejšje točke, ki jih bodo igralci upoštevali, da bo lahko predstava *Leto šlagerja* še lepša in enkratna.

V petek, 30. januarja, je na programu goriškega niza veseloiger sledila predstava Mladinskega dramskega odseka PD Štandrež, ki je predstavila parodijo svetovno znane pravljice o Sneguljčici, *Ogledalo povej* izpod peresa Stefana Joba in v režiji Daniele Puja. Predstavi je sledilo tradicionalno nagrajevanje natečaja Mladi oder, ki ga že vrsto let razpisujeta Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice in Slovenska prosveta iz Trsta. Društvo F. B. Sedej je za svojo gledališko ustvarjalnost prejelo tri priznanja. Plakete so podelili števerjanski Dramski družini F. B. Sedej za predstavo *Leto Šlagerja* nizozemskega sodobnega pisatelja Rika van den Bosa v režiji Tomaža Krajnca; Mladinski skupini M+ za predstavo *Drakula* po motivih romana Brama Stokerja in v režiji Patrizie Jurinčič Finžgar; ter Otroški gledališki skupini F. B. Sedej za predstavo ob prihodu sv. Miklavža *Kako postati junak* avtorja Franca Juvana in v režiji Ilarie Bergnach.

Naslednja ponovitev predstave *Leto šlagerja* je bila na sporedu v nedeljo, 11. marca, na sedežu pevskega zborov v Devinu. Števerjanski igralci so nastopili v okviru *Kulturne pomladi 2018*, ki jo prirejajo Moški pevski zbor Fantje izpod Grmade, Otroški pevski zbor Ladjica in Devinski mladinski krožek. Zanimivo in hkrati simpatično je bilo vprašanje, ki si ga je marsikdo postavil, ali nam bo res uspelo spraviti tako velik avto v devinski sedež, a vendarle je devinska publika dobila potrditev, da se naš Fiat Punto lahko "odpelje" kamorkoli.

Zaključila bom s prisrčno zahvalo vsem abonentom in gledalcem, ki so se udeležili letošnje druge izvedbe gledališkega abonmaja *Gledališče na ocvrtem 2017*. Zahvala gre tudi Zvezi slovenske katoliške prosvete, Javnemu skladu za kulturne dejavnosti RS, Svetu slovenskih organizacij, Vinoteki Števerjanski griči in vsem članom SKPD F. B. Sedej, ki so s svojim sodelovanjem tudi tokrat omogočili uspešno izvedbo niza gledaliških večerov. Žal je zaradi bolezni v igralskem ansamblu KUD "Zarja" Trnovlje iz Celja odpadla nagradna in zaključna predstava *Macbeth* v režiji Tomaža Krajnca. Zaradi tega se bomo vsem abonentom oddolžili v novejši in barvitejši tretji izvedbi abonmaja *Gledališče na ocvrtem 2018* z novo serijo kakovostnih predstav iz Slovenije in zamejstva.

Sledite nam lahko na naši Facebook strani: *Dramska družina SKPD F B Sedej iz Števerjana* in spletni strani www.sedej.org, kjer bomo objavljali vse informacije in podrobnosti.

Ilaria Bergnach

DEJAVNOST OTROŠKEGA ZBORA

Po januarskem premoru sta v mesecu februarju oba zborčka ponovno začela z rednim delovanjem pri nedeljskih vajah. V nedeljo, 15. aprila, bo na vrsti revija ZLATA GRILA, katere se vsakoletno udeležujemo.

Po lanskem uspehu smo tudi tokrat priredili otroško pustno rajanje v petek, 9. februarja, v popoldanskih urah. Pust je prastar praznik, ki ga poznajo mnoga ljudstva sveta. Je čas norčij, smeha, veselja in sladkanja s krofi. V mali dvorani se je zbralo lepo število pustnih šem. Prav vse so prinesle s sabo veliko dobre volje in razposajenosti, tako da zabave ni manjkalo.

Martina Hlede

»SKOZ TO ZVEZDO SMO SPOZNALI ...«

S temi besedami se pričenja koledniška pesem, ki jo vaški fantje, oblečeni v svete tri kralje, prepevajo po števerjanskih domovih 6. januarja. Stoletja dolga tradicija je v Števerjanu vsako leto bolj živa. Fantje, ki jih veže ljubezen do vasi, do tradicije same, do starejših, a tudi do manj srečnih ljudi, se zberejo na domu Snežice Černic, ki jih mojstrsko obleče in našminka, in pričnejo koledovanje po vasi. Letos so se štiri fantje, Matija Corsi, Alessandro Frandolič, Matej Hlede in Gabrijel Lango, odpravili na domove Števerjancev, ki ne živijo v naši vasi, že 5. januarja. Obiskali so nekaj hiš v Gorici in v Štandrežu, kjer so tudi zapeli pri sveti maši, nakar so se odpeljali v Alojzijevišče k sestram v ulico Don Bosco.

Naslednjega dne, 6. januarja, so se skupini pridružili še Fabijan in Elija Muzič, Ivan Devetak in Damjan Klanjšček. Vsako skupino so tako sestavljali trije »kralji« in ena »kamela«, voznik, ki mu še sedaj v avtu diši po odličnem kadilu, s katerim sta Matej in Gabrijel blagoslavljal domove. Sveti trije kralji so obiskali vse števerjanske domove, pričeli so ob deveti uri zjutraj in končali ob osmi zvečer. Zapeli so pri sveti maši v Števerjanu in tudi v Pevmi. Na vsaka hišna vrata so zapisali kratice, 20+G+M+B+18, to je blagoslov, ki je veljaven do naslednjega obiska kraljev. V popoldanskih urah je ena skupina kraljev opravila intervju z domačinko Saro Terpin, ki na svoji spletni strani oziroma blogu www.slovely.eu objavlja zapise o zanimivostih, navadah in tradicijah slovenskega naroda v domovini in po svetu. Zahvaljujemo se ji, saj lahko na tak način vsi vidijo, katere so naše tradicije in kako smo nanje navezani. Zahvala gre tudi tedniku Novi Glas, ki je z mano pripravil dolg intervju o tej tradiciji.

Tudi letos so koledniki nabirali denarne prostovoljne prispevke, ki jih števerjanske družine velikodušno podarjajo ob njihovem obisku. Letos so števerjanski občani, po posredovanju kolednikov, darovali 1500 € pomožnemu združenju A.B.C. Associazione Bambini Chirurgici del Burlo Onlus, ki podpira tržaško bolnico I.R.C.C.S. Burlo Garofolo v Trstu v vseh svojih opravilih. Združenje A.B.C. nudi prenočišča in stanovanja staršem, ki svoje otroke zdravijo v tržaški bolnici, nudi jim psihološko pomoč in aparature za zdravljenje svojih otrok ter vsestransko podpira znanstveno raziskovanje tržaške bolnice. Po dopisovanju z gospo Caterino Fabbro smo začutili, da združenje A.B.C. Burlo zelo ceni našo vaško skupnost, ki že vrsto let podpira njihovo delovanje; zaradi tega so kolednike povabili tudi na srečanje in obisk prostorov ustanove. Po zamisli kolednikov nam je osebje ustanove A.B.C. Burlo oblikovalo sprednjo plat podobice, ki smo jo letos razdelili vsem števerjanskim družinam. Na list papirja A4 so bodisi otroci, ki se tam zdravijo, kot osebje, zapisali svoja imena, dodali še veliko rdeče srce in zahvalo celotni števerjanski skupnosti. To podobico si števerjanski koledniki štejemmo res v veliko čast, saj nas tako pristno veže na osebe, katerim namenjamo dobrodelni nabrani denar. V spodnjih vrsticah lahko preberete zahvalno pismo združenja A.B.C Burlo:

CONTI CORRENTI POSTALI - Allocations di Versamento		CONTI CORRENTI POSTALI - Ricevuto di Versamento	
BancoPosta		BancoPosta	
€ sul C/cn.	91843045	€ sul C/cn.	91843045
di Euro	1500,00	di Euro	1500,00
IMPORTO IN LETTERE	1500,00	IMPORTO IN LETTERE	1500,00
INTERESSATO A	A.B.C. BURLO ONLUS	INTERESSATO A	A.B.C. BURLO ONLUS
CAUSALE	DONAZIONE RE MAGI	CAUSALE	DONAZIONE RE MAGI
	SAN FLORIANO CALVO		SAN FLORIANO CALVO
99/101 04 20-01-18 P 0034		99/101 04 20-01-18 P 0034	
VCTL 0142	€*1.500,00*	VCTL 0142	€*1.500,00*
C/C 000091873075	€*1,50*	C/C 000091873075	€*1,50*
PS DEM 180120-112523-86557438		PS DEM 180120-112523-86557438	
BOLO DELL'UFFICIO POSTALE		BOLO DELL'UFFICIO POSTALE	
ESEGUITO DA: DAMJAN KLANJŠČEK		ESEGUITO DA: DAMJAN KLANJŠČEK	
VIA - PIAZZA LOC. GRADINA 5		VIA - PIAZZA LOC. GRADINA 5	
CAP 34070 LOCALITÀ SAN FLORIANO CALVO		CAP 34070 LOCALITÀ SAN FLORIANO CALVO	

Alla Comunità di San Floriano del Collio
Trieste, gennaio 2018

Carissimi, grazie di cuore a tutta la vostra Comunità per il sostegno che, anche quest'anno, avete dedicato ad A.B.C.- Associazione per i Bambini Chirurgici del Burlo onlus in occasione della Festività dei Re Magi. La vicinanza che avete dimostrato ad A.B.C. in questi anni ci ha permesso di crescere e fare significativi passi avanti nel raggiungimento della nostra missione: essere ogni giorno accanto ai bambini nati con malformazioni ricoverati nel reparto di Chirurgia del Burlo e alle loro famiglie. Nel tempo, abbiamo potuto migliorare i servizi offerti ai genitori che vengono da fuori Trieste e che devono trascorrere lunghi periodi lontano da casa, per stare accanto ai loro bambini durante il ricovero. Tutto questo è stato possibile anche grazie al vostro affetto, che non avete mai smesso di dimostrarci. Destineremo la donazione all'accoglienza delle famiglie durante tutto il periodo del ricovero del bambino. La vostra decisione di continuare a stare accanto ai piccoli pazienti e ai loro genitori è davvero preziosa. Il nostro ringraziamento va quindi a tutta la Comunità di San Floriano del Collio, in particolar modo a Fabijan Muzič, Elija Muzič, Alessandro Frandolic, Ivan Devetak, Matija Corsi, Matej Hlede e Gabrijel Lango, alla costumista Sneža Černic, al parroco di San Floriano del Collio, Marijan Markežič e a Damjan Klanjšček. Grazie ancora una volta per aver deciso di prendervi cura dei piccoli pazienti e delle loro famiglie. Insieme possiamo fare molto per sostenere il loro coraggio e la loro speranza. Speriamo di cuore di avervi sempre accanto.

Un caro saluto,

Giusy Battain e Luca Alberti

Fondatori A.B.C. Associazione per i Bambini Chirurgici del Burlo onlus

Koledniška skupina se je odločila, da bo prejete darove tudi razdelila. Združenju Spiraglio iz Gorice smo tako namenili 800 €. Združenje se ukvarja z oskrbo onkoloških bolnikov na našem območju, nudi jim prevoz na zdravljenje v Trst in Videm, fizično in psihološko pomoč. Vse to opravljajo ljudje, največkrat so to upokojenci. Nekateri od njih so sami uspešno premagali bolezen, zato se sedaj predajajo potrebnim. Ko sem vstopil v poslopje, kjer ima sedež združenje, sem takoj začutil pozitivno energijo. Sprejel me je človek, upokojenec, ki je v življenju izgubil oba sinova, še vedno pa vztraja v tem, da se življenja trdno in pokončno drži, svojo energijo podarja potrebnim in jim pomaga pri premagovanju bolezni. Zelo je bil navdušen nad darom, ki jim ga je poklonila števerjanska skupnost, saj letno vzdržujejo kar nekaj kombijev, s katerimi opravljajo svoje poslanstvo. Izročili so nam zahvalno pismo, ki ga lahko preberete v spodnjih vrsticah:

SPYRAGLIO ONLUS
VOLONTARI ISONTINI SOSTEGNO AMMALATI NEOPLASTICI
REGISTRO GENERALE DEL VOLONTARIATO ORGANIZZATO FVG - N. 70
Sede Sociale: Via Galvani, 1 - S. Polo - 34074 Montebelluna (TS)
Tel./Fax 0431 790606
Filiale: Via Duca d'Avola, 111 - 34170 GORIZIA
Tel. 0481 530728
Cod. Fisc. 90017690311

RICEVUTA n. **038**
data **26/1/18**
Ricevuti da **DAMJAN KLANJSCEK**
RE MAGI SAN FLORIANO (GO)
€ **800.00**
per **ottocento**
SOGGETTA a imposta vigente
TOTALE € **800.00**
EDIPRO E 5963 C

Gorizia, 30 gennaio 2018

Egregia comunità di San Floriano del Collio,
in data 26 gennaio 2018, il signor Damjan Klanjšček ha provveduto, anche a nome degli amici organizzatori dell'evento ad effettuare una donazione di euro 800 alla nostra associazione. Si è, in tal modo, ripetuto un gesto di grande generosità, già manifestatosi, peraltro, anche nei decorsi anni. La considerazione che viene riservata all'opera giornaliera di Spiraglio consolida nei volontari la convinzione di offrire ai malati oncologici della provincia e ai loro familiari un servizio di carattere socio-sanitario alquanto condiviso. È nostra intenzione evidenziare, con la presente, la grande stima per l'impegno posto in essere dai giovani di San Floriano del Collio e dallo spirito di solidarietà che anima le famiglie di quella Comunità. È gratificante constatare che vi sono, pure in un tempo di carenti sani ideali, giovani animati da valori di fratellanza e votati al mantenimento delle tradizioni che, da sempre, costituiscono le basi di una vita semplice e lontana da fatui idoli del troppo benessere. Rinnoviamo un sincero GRAZIE a tutte quelle persone che, pur in periodo di crisi economica, hanno voluto donare manifestando la loro solidarietà per i meno fortunati. Ai giovani impegnati di San Floriano del Collio l'augurio per rinnovate iniziative di carattere sociale e un BRAVI, BRAVI, BRAVI!!!

Cordiali saluti,
I volontari di Spiraglio

Ob zaključku tega članka bi se rad iskreno zahvalil kostumistki Snežici Černic za mojstrsko pripravo obeh koledniških skupin. Precizna obleka, točen detajl in lahka šminka so elementi, ki nam omogočijo, da ko vstopamo v hiše, smo res sveti trije kralji. V tem primeru obleka "naredi človeka", brez takih kostumov bi naše koledovanje ne imelo prave podobe. Zahvala gre tudi vsem fantom, ki so pristopili h koledniški skupini, ponosen sem, da sta letos pristopila dva nova člana, Matej in Ivan. Na tak način si naša vas jamči nasledstvo teh tradicij. Nenazadnje gre zahvala vsem Števerjankam in Števerjancem, ki nam vsako leto dobrodušno odpirajo vrata svojih domov in nas s toplino sprejmejo in obdarijo. Osebni spomin gre tudi gospe Marici Rožič, ki nas je vedno podpirala ter vsako leto zelo lepo sprejela in nagovorila. Veseli smo, da smo jo lahko poslednjič videli in pozdravili ob taki priliki.

Res smo lahko Števerjanci ponosni na to kar smo, naša vas se enkrat na leto s pomočjo kolednikov strne v eno in pomaga sočloveku v stiski. Iskrena Hvala vsem vam!

Kamela številka dva,
Damjan Klanjšček

BOŽIČNI KONCERT S KRILI

Božične pesmi so tudi na začetku letošnjega leta zadonele po Števerjanu. V soboto, 6. 1. 2018, kakor po »štvrjenski« navadi, se je precejšnja množica zbrala v vaški cerkvi. Vsi so sledili glasu Svete noči in se približali Vokalni skupini Krila. Ta je ob začutenih zamahih dirigentke Mojce Lorber pričarala čisto poseben večer. Najprej so s petjem obogatili mašo in potem prešli na kratek koncert. Jure Šešek, sam pevec, je skupino na kratko predstavil, da je bilo ozračje že domače. Zdonelo je več pesmi od renesanse do današnjih dni in vse z istim sporočilom božiča. Melodija je vstopila v srca poslušalcev in jih prevzela. Zaključili pa so na poseben in hkrati zanimiv način. Kakor so sami povedali, navadno ob obisku zamejstva zapojejo Avsenikovo pesem Slovenija, od kod lepote tvoje. In tudi tokrat je bilo tako. Po bučnem aplavzu se je večer nadaljeval v Sedejevem domu: vaščani so se družili med seboj in se veselili božiča ob tekmovalni igri tombole.

MOJE JASLICE 2018

Mladinski krožek se je, čeprav v okrnjeni zasedbi, tudi v letošnjem božičnem času podal na iskanje najlepših jasic v vasi. Dekleta so se zbrala 27. 12. v jutranjih urah in začela kar iz Britofa ter se postopoma spustila. Srečala so več otrok, jih seveda poslikala in dobila v zameno tudi kaj sladkega. Vsi so se predstavili z izvrstnimi jasicami, ki so bile npr. iz kamnov, gline ali celo s pravim potokom. Seveda je komisija pregledala tudi pisana božična drevesca od manjših do večjih in izbrala najboljše. Zmagovalce so dekleta nagradila na dan božičnega koncerta in vsem nastopajočim ponudila čokolado.

NAŠI PREDRAGI MAMI MARICI ROŽIČ V ZAHVALO

Na Valerišču, zaselek v Števerjanu, se je 19. januarja leta 1914 rodila naša mama. Bila je zadnja rojena od devetih otrok. Štirje pred njo so umrli v rani mladosti.

Ko je izbruhnila 1. svetovna vojna, je bila stara komaj eno leto. Z družino so morali zapustiti ljubljani dom in se predati, kot begunci so bili odpeljani na Dobravo pri Ljubljani. Po končani vojni so se vrnili na porušeno domačijo. Vse je bilo popolnoma uničeno. Bili so brez denarja in manjkalo je vsega za preživetje. Kmalu po koncu vojne se je za njimi vrnil tudi mamin oče, bil je hudo bolan in kmalu je nepričakovano umrl. Ko je bilo moji mami 11 let, jo je doletela še hujša nesreča. Njena mati je pri obiranju češenj padla in na kraju nesreče tudi umrla.

V tej žalosti in stiski sta ji pomoč ponudila njen stric in teta, da jo posvojita, seveda, brez potrebnega pisanega dokumenta. Stric in teta sta bila zakonca brez otrok. Skrbela sta zanjo in jo imela rada. Tako se je začelo njeno skromno odraščanje, ki jo je zaznamovalo in hkrati utrdilo za bodoče življenje. Bila je preskrbljena z vsemi življenjskimi potrebščinami. Edino, kar ji je manjkalo, je bila mamina ljubezen in toplina. Pri osemnajstih letih se je zaljubila v soseda Tončeta iz gornjega Ušja in se poročila. Oba sta bila zelo mlada za ta življenjski korak.

Ko je moji mami manjkalo le enajst dni, da bi dopolnila dvajset let, je že mene povila kot prvorojenca. Veliko veselja in radosti je prišlo v novo družino. Stric in teta sta od veselja jokala. Stric je z veliko tesnobo v grlu izjavil: »Pod to revno streho je minilo že sedemdeset let, odkar je bilo zadnjič slišati otroški jok.« V tej srečni družini se je v devetih letih rodilo kar pet otrok: Lucijan, Florjan, Roman, Štefan in Dragica.

Mamin stric in moj oče sta bila pridna, delovna in skrbna, tako da hrane ni nikoli primanjkovalo in nismo bili nikoli lačni. Edino, česar ni bilo, je bil denar. Živelimo v obdobju fašističnega nasilja in Slovenci smo bili prikrajšani sleherne družinske pomoči.

Po nastopu druge svetovne vojne so očeta poklicali k vojakom. Po razpadu fašizma je odšel v partizane, tako da je naša mama prevzela nase vse družinske skrbi za preživetje. Bila je pogumna in odločna, hodila je v Furlanijo, kjer je bilo mogoče zamenjati vino za moko, tako da smo lahko prišli do kruha.

Naša mama je bila skromna in delovna kakor mravlja. Zjutraj je prva vstajala in zadnja je legla k počitku. Kljub utrujenosti je bedela nad nami, prebirala knjige pravljic in nam jih potem pripovedovala. Vsi smo jo poslušali, tako da niti dihati nismo mogli.

Ko so prišla zrela leta, nas je otroke enega za drugim sla po ljubezni zasvojila, izbrali smo si neveste, sestra pa moža in vsi smo se srečno poročili. Bog je našo mamo bogato poplačal, podaril ji je štiri sinove in eno hčerko, deset vnukov, sedemnajst pravnukov in dva prapravnuka, s katerimi je imela veliko veselja.

Po težkih preizkušnjah, s katerimi se je srečala na življenjski poti, je naša mama ostala neomajna in zvesta svojemu poslanstvu. Ljubila je življenje in se z nami veselila. Dočakala je visoko starost. Hranila je bogate družinske in vaške spomine, ki jih je v sredi svojcev in prijateljev rada obujala. Ko smo se pripravljali, da bi z našo mamo praznovali njen 104. rojstni dan, kot bi bili dogovorjeni, smo se znašli na domu sestre Dragice, da bi jo razveselili z voščili in darili. Na žalost smo opazili, da se je njeno zdravje močno poslabšalo. Nekaj ur kasneje, proti večeru, je v krogu nas vseh prisotnih mirno in spokojno v Bogu zaspala.

23. januarja jo je ogromna množica pospremila v števerjansko cerkev k cerkvenemu obredu. Mašo je daroval gospod župnik Markežič. V pridigi je opisal njeno dolgo življenjsko pot. Ves pogrebni obred je spremljal vaški zbor z ganljivim petjem. Na koncu maše je vnukinja Silvana noni prebrala še zelo ganljivo slovo.

Položili smo jo v grob zraven ljubega moža, našega očeta. Naj ji zadnji dom v naši ljubljeni briški zemlji nudi večni mir in zasluženi počitek.

Lučano Vogrič

IN MEMORIAM MARICA ROŽIČ VD. VOGRIČ

SPOMIN NA VELIKO OSEBO MED MAJHNIMI LJUDMI

Novica me je resnično prizadela in solze so zalile globino mojega srca. Za vedno se je namreč od nas poslovila gospa Marica Rožič z Ušja v Števerjanu, s katero nisem bil v sorodstvu, a sem jo imel kot za svojo pravo babico, saj sem bil nanjo zelo navezan. Nanjo me je vezalo veliko prijateljstvo, spoštovanje in občudovanje. Vedno težki in žalostni so trenutki, ko se poslavljamo od nekoga, toliko bolj če smo ga resnično, z vsem svojim srcem, imeli radi.

Gospa Marica se je rodila v kmečki družini 19. januarja leta 1914 na Valerišču. Oče se je imenoval Jožef, rojen v hiši Pepeja Štengi na Valerišču, mati pa Jožefa Hlede, doma iz Gornjega Cerovega. V zakonu se jima je rodilo 12 otrok, od katerih jih je kar pet umrlo takoj po rojstvu ali takoj za tem: pri življenju so ostali Filička, Suzana, Avgusta, Franc, Anica, Pepe in sama gospa Marica.

Dosegla je zavirljivo starost, v zdravju in v toplem objemu svojih najdražjih. Le malo je ljudi, ki jim je dano dočakati stoti rojstni dan. Še manj pa je takšnih, ki so pri stotih čili in bistrih misli, tako kot je bila gospa Marica. V sebi je nosila pravo zakladnico spominov, veliko čustvenosti do sočloveka in neizmerno ljubezen do življenja. Sploh se ni izmikala delu, vsakdanjim opravilom, stalno je iskala kako zaposlitev in opravljala je manjša gospodinjska opravila. Pogrešala je seveda delo na vrtu in rejo toliko ljubljenih kokoši.

Vsako srečanje z njo je bilo prijetnejše, prisrčno in polno zanimivih informacij, življenjsko ter humorno obarvano. Gospa Marica je imela prav poseben smisel za humor in na njen račun sva se večkrat res od srca, do solz nasmejala. Večkrat mi je pripovedovala kako je kaj prosila dobrega Boga; v njenih molitvah smo bili prav vsi prisotni. Molila je za rajne in živeče, priporočila se je našemu Očetu, ki bedi nad nami, za duše v vicah, za zdravje, za srečno nosečnost, za ljubezen, za svoje otroke, za mir med ljudmi, ipd.

Gospa Marica je vsakogar sprejela takšnega, kakršen je z vsemi pozitivnimi in negativnimi lastnostmi. Bila je neverjetno srčna in kulturna gospa s smislom za soljudi, večni optimist, čeprav je bilo še tako hudo. Kolikokrat mi je dejala, da je v otroštvu in mladosti preživela velike težave in imela polno skrbi, a sploh se ni vdala usodi, vztrajala je in sploh se ni predala.

»Kar daš, to dobiš«, »Kar seješ, to žanješ« pravi že stara ljudska modrost, a v te besede je gospa Marica trdno verjela in bila tudi prepričana. Mlade je stalno nagovarjala, naj ljubijo vse ljudi, tudi njim različnega prepričanja, polti, kulture, vere, predvsem pa otroke. Njenemu otroštvu je bila namreč vzeta materina ljubezen, bila je prikrajšana topline družinskih čustev, že od malega je okusila surovost in krutost vsakdana in prav zaradi tega je stalno nagovarjala mladino: »Ljubite, da boste ljubljeni!«

Bog mi je resnično dal srečo, pravi božji dar, da sem lahko preživel veliko lepih trenutkov v družbi gospe Marice. Še bolj sem se prepričal, da živijo med nami preprosti, skromni ljudje, ki pa so izjemno veliki in bogati. Naj bo živ spomin nanjo le skromna zahvala, da taki ljudje sploh obstajajo! Iz srca se ji zahvaljujem za vsak nasmehek, ki mi ga je obisk za obiskom darovala, za vsako dobro besedo, ki jo je namenila prav vsakomur, ki jo je obiskal.

Gospa Marica je neizmerno ljubila svojih pet otrok: Lucijana (zvest zemlji in odličen vinar), Florjana (iznajdljiv ob pletenju košev in ne samo), Romana (izjemen gostilničar), Štefana (mojster v obelovanju lesa) in Dragico (izvrstna kuharica). Ob vsakem obisku mi je dejala: »Srečna sem, ker

sem ljubljena od svojih otrok in njihovih družin in to je meni resnično vse. Srečna sem, ker me imajo vsi radi. Moji otroci, ki so bili vzgojeni v ubožtvu, me cenijo. Družinska ljubezen je vredna več kot ves denar na tem svetu. Ena lepa beseda ne stane prav nič! Živim od zadoščenja svojih dragocenih sadov. Danes mi je s potomci že petega rodu povrnjena vsa tista toplina, ki je nekdanj nisem doživela.« Vso to pozornost in ljubezen s strani njenih najdražjih si je v celoti zaslužila. Nanje je bila zelo ponosna. Zapustila nas je turobnega zimskega dne, 19. januarja, na dan svojega 104. rojstnega dne. Vsem njenim najdražjim izražam globoko sožalje ob izgubi njihove matere, babice in prababice.

Gospa Marica, počivajte v miru na števerjanski božji njivi! Na vas bom ohranil trajen in izjemno lep spomin, zelo vas bom pogrešal v vsakdanjem življenjskem mozaiku.

(spomin je bil objavljen v Novem glasu)

MARJAN DRUFOVKA

Draga nona Marica!

Vedno nas presenečaš. Tudi tokrat. Odšla si, ne da bi se zavedeli, da odhajaš. Poslovila si se kot vsakič, ko smo te obiskali. Počakala si, da smo ti vsi voščili in se poslovili. Potem si se ugasnila kot sveča: mirno, tiho, neopazno.

H komu bomo sedaj hodili? Obvezno smo morali do tebe na obisk. Bila si steber naše družine, stalno si želela ostati na tekočem, kaj se komu dogaja. Vsakič, ko smo te prišli obiskat, si spraševala, kako nam gre, kaj delamo, kako rastejo naši otroci. Vedno si bila radovedna, vedno polna in željna življenja ter mlade energije. Večkrat si potožila, da smo premalokrat in premalo časa pri tebi. Vsak od nas je hitel za svojim življenjem in ni bilo vedno časa za nono Marico. Vedeli pa smo, kje si, kje te lahko dobimo. Prav vsakomur si namenila topel nasmeh in modro misel, toplo besedo. Vedno si v svet gledala s pozitivnimi očmi. Verjela si v čudeže. Povezovala si nas in sedaj smo se znašli brez roke, ki je čuvala vso našo številno družino.

Bila si prava zakladnica spominov. Veliko se je o tebi pisalo. Doživela si tako visoko starost, zdrava in prisebna, polna izkušenj, tako da imamo zvrhan predal člankov in knjig, ki govorijo o tebi. Kako ne bi? Tvoje življenje je bilo zelo polno in bogato. Vse, kar si doživela, si rada delila z drugimi. Vsakomur, ki te je obiskal, si povedala, pridigala, da moramo biti poštenj, da moramo pridno delati, da se moramo imeti radi, da se ne smemo kregati. Trdno si verovala, vsak dan molila za vse nas, za vsakega posebej, predvsem za tistega, ki je bil v težavah, bolan ali je doživeljal življenjsko preizkušnjo. Tvoj rožni venec je bil vedno na mizi. Koliko si jih že porabila? Pretrgali so se ti, izrabili. To nam pove, koliko si ti mislila na nas vse. Tvoja velika družina ti bo vedno hvaležna.

Vesela sem, da so se ti ob zadnji uri izpolnile tvoje tri skrite želje, ki mi jih je zaupala teta: da ne bi odšla k Bogu pred svojimi otroki, da ne bi bila breme domačim in da ne bi trpela. In ker si verjela v čudeže, te je dobri Bog uslišal.

Naj vsem nam ostane zapisano v srcu tvoje priporočilo :»Ljubite našo govorico, ostanite družinam zvesti, ponižno in zbrano poskušajte moliti, da boste smeli k meni v nebesa priti.«

Draga nona, počivaj v miru!

SILVANA, KATERINA, SANJA

PREŠERNOVA PROSLAVA ali VAŠ TERČELJ

Društvo F. B. Sedej je letošnjo Prešernovo proslavo posvetil spominu na duhovnika, pesnika in mučenca Filipa Terčelja. V petek, 23. februarja 2018, sta v veliki dvorani Sedejevega doma potekala koncert in predstavitev zbirke uglasbitev Terčeljevih pesmi, ki je izšla pri Goriški Mohorjevi družbi.

Proslava se je uradno začela s slovensko himno, ki jo je zapel MePZ F. B. Sedej. Dogodek je s pozdravom uvedla Ilaria Bergnach, ki je večer tudi povezovala. Najprej je nastopil števerjanski zbor pod vodstvom dirigenta Patricka Quaggiata in z orgelsko spremljavo Martine Valentinčič. Zbor je skozi cikel petih pesmi na besedilo Filipa Terčelja občinstvu predstavil vsa obdobja cerkvenega leta.

Osrednji del proslave je bil posvečen predstavitvi zbirke uglasbitev Terčeljevih pesmi. Zbirko z naslovom *Vaš Terčelj* je uredila prof. Marija Pegan, ki pa je bila zaradi poškodbe odsotna. Namesto nje je spregovoril Marko Tavčar, ki je občinstvu predstavil lik Filipa Terčelja in njegovo zbirko. Duhovnik Filip Terčelj (1892–1946) je bil celo življenje klen upornik proti vsem trem izmom 20. stoletja, razpet med Ljubljano in Goriško. V Ljubljani se je šolal, zaključil bogoslovje in najprej služboval kot kaplan v Škofji Loki. V 20. letih je na Goriškem deloval kot narodni buditelj in prosvetni delavec, v Gorici je kot urednik izdajal poučno revijo *Naš čolnič*. Od leta 1932 do 1937 je bil konfiniran v Južni Italiji, nakar se je umaknil v Ljubljano, kjer je bil zaposlen kot gimnazijski profesor. Po vojni je skupaj z duhovnikom Francem Krašno upravljal župniji v Davči in Sorici. Oba so 7. januarja 1946 brutalno umorili v grapi pri Davči in sta danes pokopana na davškem pokopališču.

Cerkveni pevci poznajo Filipa Terčelja kot avtorja mnogih pesmi, ki jih pojemo skozi celo cerkveno leto. V letih 1929–1933 so pri Goriški Mohorjevi družbi izšle tri zbirke Terčeljevih nabožnih besedil, uglasbenih za mešani zbor, in sicer *Božji spevi* (1929) s pesmimi za cerkveno leto, *Gospodov dan* (1930) z mašnjimi, obhajilnimi in blagoslovnimi pesmimi ter *Zdrava Marija* (1933), zbirka Marijinih pesmi. Ob Terčeljevi 100-letnici mašniškega posvečenja in 70-letnici nasilne smrti je Goriška Mohorjeva družba pripravila posebno izdajo njegovega opusa v šestih zvezkih. Prvi trije zvezki ponujajo izbor pesmi iz zbirk iz obdobja 1929–1933, četrti zvezek zajema dva snopiča, in sicer Terčeljeve nabožne pesmi v uglasbitvah Brede Šček in iste pesmi v uglasbitvah drugih avtorjev, v petem zvezku pa urednica Marija Pegan predstavlja pomembne vidike izida zgoraj omenjenih prvotnih pesmaric.

Marko Tavčar je v svojem prispevku poudaril vlogo vere in narodne zavesti, ki sta vodili Filipa Terčelja pri svojem neutrudnem delovanju. Terčelj je bil prepričan, da sta tidve vrednoti nerazdružljivi in neobhodno potrebni za obstoj naše skupnosti. Tavčar je zaključil s Terčeljevim citatom iz *Našega čolniča*, v katerem duhovnik predstavlja pomen društvenega delovanja in vlogo tega delovanja v vzgoji mladine. Še danes zelo aktualno sporočilo je Tavčar razširil na voščilo društvu F. B. Sedej in ostalim društvom znotraj naše narodne skupnosti, da bi tudi v prihodnosti predstavljala zanesljivo zbirno točko za mladino in jo vzgajala v slovenstvu in krščanskih vrednotah.

Sklepni del proslave je oblikoval MePZ župnije Šturje pod vodstvom Marinke Šuštar in s spremljavo Mateja Marca. Tudi šturski zbor se je občinstvu predstavil s petimi pesmimi na besedilo Filipa Terčelja. Večer sta sklenila združena zbora, ki sta zapela skupno Terčeljevo pesem, Vodopivčevo *Najvišji, vsemogočni Bog*.

Nina Pahor

PREMIERI NAPROTI

Kmalu bodo mladi člani mladinske skupine M+ premierno nastopili pred domačo števerjansko publiko. V mesecu novembru so se igralci, pod mentorstvom Jana Leopoliya, prvič spopadli z novim tekstom in izpilili pravilno izreko. Mesec kasneje pa so se že začele vaje v prostoru, ki sedaj redno in s polno paro potekajo ob ponedeljkih in petkih v popoldanskih urah. Igralci se čedalje bolj navezujejo in poglobljamo v svoje vloge, ki jih pri vsaki vaji vedno bolj izpopolnjujemo. Čeprav se je igralska zasedba rahlo spremenila in so se letošnji ekipi pridružili novi mladi talenti, je vzdušje zelo pozitivno in spontano. Med sabo se dobro razumemo in postopoma drug drugemu zaupamo ter se skupaj veselimo pri vsakem napredku, ki ga naredimo kot skupina. Znotraj ekipe se tkejo nove prijateljske vezi in mislim, da je to pozitivno sodelovanje eden ključnih dejavnikov, ki skupino, s Patrizio na čelu, spodbujajo k doseganju boljših in zahtevnejših ciljev. Mlada režiserka Patrizia Jurinčič Finžgar je števerjanskim igralcem predstavila besedilo po literarni predlogi svetovno znanega in najuspešnejšega romana I. Calvina z naslovom *Baron sedi na veji*. Novo produkcijo bomo mladi igralci premierno uprizorili v nedeljo, 22. aprila, ob 17. uri na velikem odru župnijske dvorane F. B. Sedej v Števerjanu. Prva ponovitev pa bo sledila že dan kasneje, in sicer v ponedeljek, 23. aprila, ob 20.30.

Zgodba pripoveduje, kako je glavni junak Cosimo Piovasco di Rondò splezal na drevo in tako začel življenjski upor, ki ga na prvi pogled vodi zgolj mladostniška trma, postopoma pa se spreminja v pravo filozofijo življenja. »To je zgodba, ki mlade člane M+ postavlja v vlogo staršev in obenem v vlogo otrok. Raziskuje nujnost po odkrivanju lastne poti in podpira mladostniško trmo, hkrati pa ugotavlja njeno smiselnost in nesmiselnost. Je himna otroštvu in himna starševstvu: je želja, da bi se znali polobli vedno znova zblížati in *prisluhniti* druga drugi,« je v krajšem uvodnem opisu predstave povedala režiserka.

Pred premierno uprizoritvijo nove gledališke produkcije bo v soboto, 17. marca, v prostorih Sedejevega doma potekalo za vse mlade, ki jih to zanima, uvodno srečanje brezplačnega tehničnega tečaja usposabljanja tehnikov za gledališke in kulturne dogodke. Tečajniki bodo pod mentorstvom Janeza Terpina, tehničnega vodje Dramske družine S.K.P.D. F. B. Sedej, in Vasje Križmančiča, tonskega tehnika na deželnem sedežu RAI v Trstu, osvojili poglobljeno teoretsko in praktično znanje oblikovanja gledališke svetlobe in uporabo tonske in zvočne opreme za kulturne dogodke in gledališke predstave.

Več informaciji glede premierne uprizoritve letošnje mladinske produkcije *Baron sedi na veji* in tehničnega tečaja lahko zasledite na naši Facebook strani: *M+ Dramske Družine F. B. Sedej* ter na spletni strani: www.sedej.org.

Miha Kovic

Iz Mehike v Števerjan ali iz Števerjana v Mehiko?

Pustovanje po vasi je že dolgoletna tradicija, ki jo ohranjajo mladi Števerjanci in mlade Števerjanke iz generacije v generacijo. Ta dogodek prireja mladinski krožek društva Sedej, oziroma skupina mladih napravi voz, povorka pa je odprta za vse.

Letošnja pustna fantazija prihaja direktno z onkraj oceana. Tema letošnje pavorke so bili MEHIČANI. Ja, prav tako, letos je vaške domove obiskala kar številna delegacija Mehičanov in razveselila celo vas z raznobarvanimi kostumi, velikimi klobuki, z veselimi petjem in plesom. Ampak ti Mehičani so imeli posebno značilnost: peli so narodno zabavne pesmi in to v spremljavi kar dveh frajtonaric in kitare. Njihov celodnevni izlet je bil 13. februarja. Štartali so iz placa, nato se spustili na Bonušče in Gulinšče ter se vrnili na Sovenco. Od tam je šla delegacija gor po Gaberskem Koncu in dol po Ščednem. Ko so prišli v Grojno, so zavili proti Pušči in Bukovju. Od tam so šli na Kramprnik, Gmajno in skozi celo Valerišče. Mimogrede so šli tudi na Mocver. Ko so opravili Valerišče, so zavili gor po Ušju in nato v Klanec. Iz Klanca pa so se spustili do Križišča in zopet gor na plac, kjer jih je čakala slastna frtalja v Sedejevem domu.

Zahvala gre vsem, ki so kakorkoli sodelovali in se zabavali s to skupino Mehičanov!

Na drugo leto!

OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO...

GLASBENA DELAVNICA

Obiskala nas je dirigentka Mateja Černic. Pokazala nam je glasbila simfoničnega orkestra. Spoznali smo pihala: tuba, fagot, pikolo; trobila: pozavna, tuba in rog; godala: violina, violončelo, kontrabas in tolkala: pavke, bobne, ...

Povedala je, da dirigent rabi roke ko dirigira zbor, paličico pa za orkester. Paličica je bele barve, ker je parter v temi in se lepše vidi.

Z Matejo smo tudi peli.

Učenci 1. razreda

PUST

Na pustni četrtek smo v šoli praznovali pust. Obiskali so nas tudi otroci z vrtca. Skupaj smo priredili pustno rajanje. V šolo smo prišli pustno našemljeni. Bili smo gusarji, kavboji, policaji, vile, klovni, miške... V šolski telovadnici smo plesali, igrali igro stolov in se lovili. Pihali smo barvane trakove in se zelo zabavali. V razredu smo izdelali pisano masko Harlekina.

Jaz sem bil policaj. Oblekel sem modro jopico z zlatimi gumbi in zlato črto na rokavih. Tudi hlače so bile modre barve z zlato črto. Na glavo sem nataknil policijsko kapo. Imel sem pas s pištolo in lisicami. Mama mi je narisala črne brke. Za pust sem šel tudi po vasi in na povorko v Sovodnje.

Aleš

V šolo sem prišel ošemljen v kavboja. Imel sem pištolo in klobuk z zvezdo. Oblekel sem oranžen brezrokavnik in modre kavbojke. Nosil sem rjav pas. Tako oblečen sem šel tudi po vasi.

Danjel

Preoblekel sem se v ninjo. Majica je bila črne in rumene barve, hlače pa samo črne. Na majici je bil narisana veliki zmaj in zavezal sem si rumen pas. Iz črnega pokrivala je bilo videti samo moje oči. Sodeloval sem na povorki v Šempetru in v Sovodnjah.

Daniel

Za pustovanje sem se ošemila v muco. Imela sem črno majico s pisanimi okraski in zeleno pelerino. Mama mi je pobarvala nos in mi je narisala brke. Tako ošemljena sem šla tudi v Dijaški dom.

Matilda

Tudi jaz sem bil ninja. Moj kostum je bil črne in rumene barve in na majici sem imel velikega rumenega zmaja. Obraz sem imel prekrit s črnim pokrivalom. Šel sem tudi na povorko v Gorico.

Ruben

Učenci 2. razreda

Priredili smo pesem Zvonimirja Baloga Kje kdo spi

Knjiga spi v knjižnici,
moka v omarici,
riba spi v morju,
sok v grozdju.
Črka spi v knjigi,
zgodba v fantaziji.

Mila

Krava spi v naravi,
mleko pa v kravi.
Petelin, muca in pes
spijo na kmetiji,
a dobimo jih lahko
tudi na slikah, v reviji.
Sebastian K.

Črka spi v abecedi,
črka i je na sredi.
Muca spi na klopi,
opazuje deklico,
ki ima punčko v roki.
Nicolas

Človek spi v hiši
sirček v miši.
Obleke spijo v omari,
strune na kitari.
Izak

V abecedi črke spijo,
v zgodovini zgodbe ležijo.
Številke se v poštevanki množijo
in učencem se v glavah lovijo.
Gabriele

Svinčnik in šilček se
skupaj držita
in v peresnici spita.
Peresnica v šolski torbi
leži,
torba pa na mojem
hrbtu teži.
Patrik

Lajanje spi v psičku,
riganje v osličku.
Kikirikanje v petelinu spi,
a me zgodaj zjutraj zmeraj zbudi.
Sebastjan

Sladkor spi v čokoladi,
limona v limonadi,
zvezda spi na nebu,
pujsek v hlevu.
V mislih, v roki pravljica spi,
a knjiga na polici leži
in čaka, da jo izbereš ti.
Tereza

Učenci 3. razreda

Naša knjižničarka

Gospa Mirjam je zelo prijazna gospa. Rada posodi knjige iz knjižnice. Gospa Mirjam je visoke in suhe postave. Navadno je oblečena v sivo majico in belo srajco in nosi modre kavbojke. Njena obutev so čevlji s peto.

Martin

Gospa Mirjam je visoke postave in je suha. Ponavadi nosi sivo majico in belo srajco ter kavbojke. Ima očala. Je zelo prijazna in se lepo smeji. Nikoli se ne ujezi. Ima zelo nežen glas in mi je zelo všeč. Vsak četrtek jo gremo obiskat.

Veronika

Jeza

Ne bom! Ne bom več priden otrok!
Ne bom več pisal domačih nalog!
Ne prenašam kontrolk,
saj vendar nisem volk!
Ne bom bral, ker bom spal!
Z vrati bom ropotal,
malico bom v koš metal!
Brat se je z mojimi kockami igral!

Erik

Če bi bil oče, bi.....

Bi imel rad vse otroke. Hodil bi v službo in služil denar. Skrbel bi tudi za hišo. Skupaj bi hodili na počitnice. Pomagal bi otrokom pri domačih nalogah. Skrbel bi tudi za svoje starše. Pomagal bi pri hišnih delih. Zvečer bi se igral s svojimi otroki.

Miha

Če bi bila mama, bi.....

Če bi bila mama, bi imela enega otroka. Zelo rada kuham, zato bi tudi veliko kuhala in pekla. Če bi imela punčko, bi se imenovala Manca. Vsak dan bi jo peljala z avtom v šolo. Šla bi tudi v trgovino. Manci bi kupila igračko. Težko je biti mama.

Lea

Učenci 4. razreda

Preoblikovali smo pesem Daneta Zajca- Vrata.

V kitici je manjša kitica.
V manjši kitici je še manjša kitica.
V v še manjši kitici je najmanjša kitica.
V najmanjši kitici je beseda.
V besedi je **ljubezen**.
Ena sama, najlepša.

Ta ljubezen je zate. Najlepša in ogromna.

Vanessa

Love

Za veliko knjigo je še ena knjiga.
Za knjigo je še ena knjiga. Manjša.
Za manjšo knjigo je še ena knjiga. Še manjša.
Za še manjšo knjigo je še ena knjiga. Najmanjša.
Za najmanjšo knjigo je še ena knjiga. Knjižica..
V knjižici je **beseda**.

Dolga in lepo napisana.

Franc

Za velikim pismom je še eno pismo.
Za tem pismom je še eno pismo. Manjše.
Za manjšim pismom je še eno pismo. Še manjše.
Za še manjšim pismom je še manjše pismo. Najmanjše.
Za najmanjšim pismom je še eno pismo. To je **pisemce**.

Eno samo, samo zate!

Eva

Za pismom je roka.
Za roko je še manjša roka.
Za manjšo roko je še manjša roka.
Za še manjšo roko je najmanjša roka
Za najmanjšo roko je rokica.

V rokici je **srce**. Eno samo, rdeče.

To srce je zate. Najlepše in največje.

Nicholas

V pesmi je manjša pesem.
V manjši pesmici je še manjša pesem.
V še manjši pesmi je najmanjša pesem.
V najmanjši pesmi je pesmica.

V pesmici je pikapolonica. Ena sama, rdeča.

Ta pikapolonica je zate. Najlepša in najsrečnejša.

Anja

V skrinji je manjša skrinja.
V manjši skrinji je še manjša skrinja.
V še manjši skrinji je najmanjša skrinja.
V najmanjši skrinji je skrinjica.
V skrinjici je slika. Ena sama, črno-bela.
Ta slika je zate. Za spomin name.
Alyssa

V knjigi je velika zgodba.
Za veliko zgodbo je manjša zgodba.
Za manjšo zgodbo je še manjša zgodba.
Za še manjšo zgodbo je še manjša zgodba.
Za še manjšo zgodbo je še manjša zgodba.
Za še manjšo zgodbo je najmanjša zgodba.
Za najmanjšo zgodbo je zgodbica.
Za zgodbico je **abeceda**.
Za vse, da se naučijo brati.
Alice

www.digitalskizzen.com

Za velim pismom je še eno manjše pismo.
Za manjšim pismom je pisemce.
Na pisemcu so prikazana vrata.
Ta vrata te pripeljejo v domišljijo.
V domišljiji vidiš **čudežni vrt**.
Ko se stemni, domišljiji konca ni.
Clarissa

Za srcem je ljubezen.
Za ljubeznijo je radost.
Za radostjo je romantika..
Za romantiko je **poljubček**.
Loris

Za pismom je list.
V listu je še manjši list.
V manjšem listu je še manjši list.
V še manjšem listu je najmanjši list.
V najmanjšem listu je listek.
Na listku je **risba**.
Ena sama. Ta risba je zate.
Najlepša in največja.
Nikolaj

Učenci 5. razreda

RAZPIS

48. Festivala narodno-zabavne glasbe

„ŠTEVERJAN 2018“

Slovensko katoliško prosvetno društvo „F. B. Sedej“ iz Števerjana razpisuje 48. Festival narodno-zabavne glasbe „Števerjan 2018“, ki bo v Števerjanu 6., 7., in 8. julija 2018 med Borovci.

TEKMOVALNI POGOJI

- Festival je tekmovalnega značaja. Prijavijo se lahko vsi ansambli, ki gojijo slovensko narodno-zabavno glasbo.
- Festival se odvija v treh dneh. Na prvih dveh polfinalnih večerih nastopijo vsi prijavljeni ansambli. Vsak ansambel mora izvesti dve skladbi v živo v slovenskem jeziku ali samo v instrumentalni izvedbi.
  - Prva skladba mora biti iz zakladnice slovenske narodno-zabavne glasbe (posneta na plošči ali že izvedena na drugem festivalu).
  - Druga skladba mora biti povsem izvirna (bodisi melodija kot besedilo) ter prvič predstavljena javnosti!
Avtor glasbe in besedila zagotavljata, da gre za njihovo izvirno delo ter z izvajalci in morebitnimi založniki jamčijo, da ni bila še nikoli javno izvedena ali objavljena v kakršnikoli obliki. S tem v zvezi sprejmejo moralno in materialno odgovornost za morebitne zahteve tretjih oseb in škodo, ki bi jo v zvezi s tem utrpel organizator festivala.
- V finalnem delu festivala nastopijo najboljši ansambli prvih dveh večerov in se predstavijo z istima skladbama polfinalnega večera. Njihov izbor in število določi strokovna komisija za glasbo.
- Na prvih dveh polfinalnih večerih publika lahko, z glasovanjem na posebnih glasovnicah, izbira po en (1) ansambel na večer, ki se bo avtomatično potegoval za nagrade na finalnem večeru.
- Ni dovoljena uporaba instrumentov, ki elektronsko proizvajajo zvok.
- Ansambli, ki so prepuščeni v finale, lahko prejmejo samo po eno nagrado. Nagrado občinstva lahko prejme tudi že nagrajen ansambel.
- Ansambli, ki nastopijo na nedeljskem programu, morajo ostati v nošah do konca festivalskega nagrajevanja.

NAGRADE

Finalisti se potegujejo za sledeče nagrade:

- A) **Prvo nagrado** 48. Festivala narodno-zabavne glasbe »ŠTEVERJAN 2018« in trofej društva „F. B. Sedej“ v vrednosti 1.400,00€, ki jo podeli strokovna komisija za glasbo za

splošni vtis ansambla (izvedba, melodija, izvirnost in predstavitev ansambla na odru itd.) izključno za izvirno skladbo;

- B) **Drugo nagrado** 48. Festivala narodno-zabavne glasbe »ŠTEVERJAN 2018« v vrednosti 800,00€, ki jo podeli strokovna komisija za glasbo za splošni vtis ansambla (izvedba, melodija, izvirnost in predstavitev ansambla na odru itd.) izključno za izvirno skladbo;
- C) **Tretjo nagrado** 48. Festivala narodno-zabavne glasbe »ŠTEVERJAN 2018« v vrednosti 500,00€, ki jo podeli strokovna komisija za glasbo za splošni vtis ansambla (izvedba, melodija, izvirnost in predstavitev ansambla na odru itd.) izključno za izvirno skladbo;
- Č) **Nagrada občinstva** v vrednosti 500,00€, ki jo podeli publika z glasovanjem na posebnih glasovnicah. Ocena občinstva je osnovana izključno na izvedbi skladbe iz zakladnice.
- D) **Nagrada za debitanta** v vrednosti 200,00€, ki jo podeli strokovna komisija za glasbo najboljšemu ansamblu med tistimi, ki so prvič nastopili na festivalu.
- E) **Nagrada za melodijo** v vrednosti 200,00€, ki jo podeli strokovna komisija za glasbo na podlagi najboljše melodije izvirne skladbe. Strokovna komisija podeli nagrado in pokal avtorju dela.
- F) **Nagrada za besedilo** v vrednosti 200,00€, ki jo podeli strokovna komisija za besedilo na podlagi najboljšega besedila izvirne skladbe. Strokovna komisija podeli nagrado in pokal avtorju dela.

Strokovna komisija za glasbo si pridržuje pravico, da po lastni presoji podeli posebno priznanje posamezniku ali ansamblu za kakovostno izvedbo tekmovalne skladbe.

Denarne nagrade bodo nakazane do 31. julija 2018. Organizator bo v tem času preveril, da so se ansambli držali pravil razpisa.

STROKOVNI KOMISIJI

- Strokovno komisijo za glasbo sestavljajo glasbeni strokovnjaki in predstavnik društva;
- Strokovno komisijo za besedilo sestavljajo strokovnjaki in literati ter predstavnik društva;
- Obema komisijama predseduje predsednik društva.

NAGRADA OBČINSTVA

Na podlagi vstopnic/zapestnic, bosta vsak večer žrebana dva obiskovalca, ki bosta prisotna pri seštevajanju glasovnic.

PRIJAVA IN OBVEZNE PRILOGE

- Prijava na 48. Festival narodno-zabavne glasbe »ŠTEVERJAN 2018« je veljavna, če vključno do ponedeljka, **30. aprila 2018** ansambel pošlje izpolnjeno prijavnico in dokazilo o plačilu kavcije v znesku 50,00€ ter vpisnine na festival v znesku 50,00€. Ostale obvezne priloge bo organizator poslal ob prejemu prijave na festival. Organizator bo upošteval poštni žig ali datum elektronske pošte.
- Razpis in prijava sta objavljena na spletni strani www.sedej.org/festival/
Bančni podatki so:
BANKA: Banca di Cividale SPA Gorizia
IBAN: IT 18 Z 05484 12401 CC0010018685
SWIFT: CIVIIT2CXXX
NAMEN: »**IME ANSAMBLA**«
- Ansambel, ki se bo držal vseh predpisov in pogojev razpisa, bo do 31. julija 2018 dobil vrnjeno kavcijo.
- Podpisano prijavo mora ansambel poslati v digitalni obliki na info@sedej.org ali na enega izmed sledečih naslovov:

S. K. P. D. "F. B. SEDEJ"
Poštno ležeče
5290 Šempeter pri Gorici
Slovenija

S. K. P. D. "F. B. SEDEJ"
Trg Svobode, 6
34070 Števerjan – Gorica
Italija

Podatki morajo biti čitljivi in popolni. Ansambel mora poslati organizatorju sledeče:

- a) Prijavo (**stran 1 prijavnice**);
- b) podatke o ansamblu (**PRILOGA ŠT.1 - stran 2 in 3 prijavnice**);
- c) potrdilo o plačilu prijave in kavcije.

ZAVAROVANJE

- Zaradi italijanskih zakonskih predpisov mora vsak član ansambla imeti zavarovanje.
- Tuji državljani mora obvezno poslati zavarovanje (obrazec A1) veljavno od 6. do 8. julija 2018, ki je v Italiji potrebno za vsak javni nastop. Obrazec dobi na Zavodu za zdravstveno zavarovanje. V nasprotnem primeru mora vsak član, (tako slovenski kot italijanski državljani) sporočiti organizatorju italijansko davčno številko ali izpopolniti obrazec za pridobitev le te in na dan prihoda na festival plačati organizatorju 15,00€ na osebo.
- Italijanski državljani morajo priložiti oprostitev ali dokazati, da plačujejo dajatve italijanskemu zavarovalnemu sistemu (INPS) in organizatorju posredovati italijansko davčno številko.
- Podrobnejše informacije bo organizator sporočil naknadno.

PRENOČIŠČE

- Po zaključku polfinalnega nastopa (petek ali sobota) organizator poskrbi za prenočitev ansambla. Ob prijavi bo ansambel dobil vsa navodila glede prenočitve in rezervacije.
- **Ansambel mora do 30. aprila 2018 organizatorju sporočiti število članov, ki bo prespalo. Naknadno ne bo organizator sprejemal sprememb.** Organizator plača strošek prenočišča v vrednosti 15,00€ na osebo samo članom ansambla. Ostale stroške si bo ansambel poravnal sam. Spremljevalci si morajo celoten strošek prenočišča poravnati sami.
- **Ansambel, ki se odreče tej storitvi je to dolžan sporočiti organizatorju najmanj 8 dni pred pričetkom festivala. V nasprotnem primeru si bo organizator pridržal kavcijo (50,00€) za poravnanje nastale škode neizkoriščenih ležišč.**
- Ansambel, ki ne želi prespati in to izrazi v prijavnici, bo do 31. julija 2018 dobil vrnjeno kavcijo.
- Organizator poskrbi za topel obrok na dan tekmovanja.

PRAVICE ORGANIZATORJA DO POSNETKOV

- Organizator ne odgovarja za morebitne drugačne pogodbene obveznosti med ansamblom, avtorji izvirne skladbe in založniki.
- Avtorji, izvajalci in njihove morebitne založbe dovoljujejo premierno objavo skladb na nosilcih zvoka in objavo slik (npr.: za izdajo festivalske zgoščenke ter snemanja TV oddaje) in za omenjeno nimajo nobenega zahtevka.

PRAVICE ORGANIZATORJA

- Ansambel, ki bo kršil razpisne pogoje bo diskvalificiran. Organizator bo odločal o bodočih prijavah ansambla na festivalu in bo zahteval odškodnino za organizacijske stroške.

- Uredniški odbor ne odgovarja za morebitne napake v brošuri, ki nastanejo zaradi pomanjkljivosti prijav posameznih ansamblov.
- Organizator si pridržuje pravico, da po potrebi spreminja navedena pravila, brez nikakršnih predhodnih obvestil.
- **S podpisano prijavo na 48. Festival narodno-zabavne glasbe »ŠTEVERJAN 2018« ansambel sprejme vse pogoje razpisa in ne oспорava odločitvam komisij.**

Za vse morebitne informacije:

Liza Terčič

mobitel: +39-348-3531349

(v popoldanskih urah)

Filip Hlede

mobitel: +39-329-0744269

(v popoldanskih urah)

PREDSEDNIK S. K. P. D. "F.B. Sedej"
FILIP HLEDE

Števerjan, 21. januarja 2018

KAR JE MAJHNO JE TUDI LEPO

Majhno je lepo in dobro. Oziroma celo odlično. Majhne stvari so lepe in dobre stvari in so največ vredne. A vendar v realnem, vsakdanjem življenju posameznika žal večkrat opazimo, da ni tako.

MAJHNO JE LEPO V POLITIKI

Obstoj manjšinskih strank in avtonomističnih gibanj je vir demokracije. So jamstvo za narodni obstoj naših ljudi in razvoj našega teritorija. So jamstvo samostojnega političnega nastopanja in izvajanja naših pravic. Potrebujemo pa seveda pomoč vseh. Spomnim vse bralce, da je odprto včlanjevanje v stranko Slovenska skupnost za leto 2018. Števerjanska sekcija poziva vse somišljenike in prijatelje edine samostojne slovenske stranke v Italiji, naj se včlanijo, ker tako bodo aktivno sodelovali pri aktivnem sodelovanju svoje prihodnosti. Pridruži se nam, da bo slovenska narodna skupnost v Furlaniji Julijski krajini še močnejša.

Peticija Minority SafePack: kot je že vsem vam znano, je glavni cilj te peticije poziv EU, naj sprejme niz pravnih aktov za izboljšanje zaščite oseb, ki pripadajo narodnim in jezikovnim manjšinam, in okrepitev kulturne in jezikovne raznolikosti v EU. To naj vključuje politične ukrepe na področju regionalnih jezikov in jezikov manjšin, izobraževanja in kulture, regionalne politike, sodelovanja, enakosti, avdiovizualnih ter drugih medijskih vsebin, pa tudi regionalne (državne) pomoči. V aktivno zbiranje podpisov za Minority SafePack so se od lanskega aprila vključile tudi narodne in jezikovne skupnosti v Italiji. Slovenci v FJK lahko podpišemo na spletu (<https://ec.europa.eu/citizens-initiative/32/public/#/>) ali s podpisom na papirnatih obrazcih, ki so na voljo na sedežih slovenskih organizacij, v Tržaškem knjižnem središču in v goriški Katoliški knjigarni. Ne zamudimo te enkratne priložnosti in podpišimo pred 3. aprilom!

MAJHNO JE LEPO PRI PREUREDITVI KRAJEVNIH UPRAV

Dežela FJK ima pristojnost in nalogo, da ureja delovanje občin, ki so prisotne na njenem teritoriju. Pričakujemo si, da bo deželna uprava majhnim občinam, kot je Števerjan, še naprej pomagala pri razvoju in ohranjanju samostojnosti; ne sprejemamo pa dejstva, da jim bo dan za dnevno odvzemala pristojnosti in finančna sredstva ter jih prisilila k nesmiselnim združevanjem. Naloga Dežele je tudi ta, da ščiti svojo posebnost in upošteva potrebe in zahteve občin, kjer je prisotna in zaščitena slovenska narodna manjšina; to ni drugorazredni vidik, saj je zaščita jezikovnih manjšin ustavno določena. Potrebno je preurediti krajevne uprave in pri tem ovrednotiti majhne občine!

KAR JE MAJHNO, NI NUJNO LEPO

To je mnenje, ki ga vse večkrat in prepogosto slišimo. Uprava Občine Števerjan pa se s tem ne strinja; majhno je lepše in tudi bolj koristno, predvsem pri vsakodnevem upravljanju obsežnega območja (števerjansko območje obsega skoraj 12 kvadratnih km, s stroški upravljanja, ki so že znani, pod srednjo vrednostjo stroškov, ki jih beležijo ostale občine). Majhna uprava ni znak šibkosti, ampak varčevanja in učinkovitega posega v primeru katerekoli težave. Priznati moramo, da imajo majhne občine pomembno vlogo na teritoriju in niso vir nepotrebnih in pretiranih stroškov. Pomenljivo je tudi dejstvo, da je Občina Števerjan v zadnjih letih izvajala enega najnižjih davčnih pritiskov na prebivalca, na pokrajinski in deželni ravni. Občina Števerjan je tudi ena izmed redkih občin, ki ni uvedla dodatka k davku IRPEF (glej razpredelnico kazalnikov krajevnih financ po tipologiji občin). Vsaka javna uprava išče potrditev svojega delovanja in v tej luči tudi

opravlja investicije in uporablja sredstva. Znani politologi govorijo o politični koristi pri investicijah, ki se odraža pri volilnih glasovih. Če bodo še naprej v medobčinskih teritorialnih unijah prevladale srednje in velike občine, bodo investicije, namenjene celotnemu teritoriju, opravljene v tistih območjih, kjer bo to bolj koristno za večinsko upravo, kar bo privedlo do manjše pozornosti do majhnih občin in posledično tudi zanemarjenosti in postopnega nazadovanja teritorija, ki ga upravljajo. Vedno bolj smo prepričani, da je majhno tudi lepo!

MAJHNO JE LEPO PRI SORTIRANJU ODPADKOV

Majhno je lepo pri sortiranju odpadkov, izboljšati je treba ravnanje z odpadki in dosledno ločevati vsak majhen odpadek. Pri tem se moramo vsi pošteno potruditi. Skrbeti moramo za lepše, življenju prijetno in prijaznejše vaško okolje. Še moramo vstrajati pri ločenem sortiranju odpadkov ter spodbujati prav vse nas k uporabi obnovljivih virov energije ter okolju prijaznejše tehnologije. Pred kratkim so uslužbenci Isontina ambiente poleg ostalega delili po domovih reciklopedijo, pregleden seznam, v katerem razberemo, kako ravnati z vsemi odpadki. Vsak majhen odpadek je važen in pomembno je, da ga sortiramo na pravilen način.

MAJHNO JE LEPO V VRTCU IN ŠOLI

Števerjanska občinska uprava od vedno vlaga veliko pozornosti in sredstev v otroški vrtec in osnovno šolo, ker sta temeljna stebra naše vasi. V njih se gradi prihodnost naših otrok in naše celotne briške slovenske vasi. Zaradi tega je in mora ostati naša prva skrb ohranitev teh dveh vzgojno-izobraževalnih ustanov. A vendar v prihodnjih letih bo obstoj vaškega vrtca in osnovne šole vprašljiv. Ne smemo pozabiti, da kjer sta vrtec in osnovna šola, tam je življenje. Skrb za njuno ohranitev na teritoriju si moramo vzeti k srcu prav vsi, saj take vasi, občine imajo slavno tradicijo in lepo prihodnost. Tidve ustanovi vzgajata naše otroke v odrasle, samostojne, pogumne in poštene osebnosti, ki bodo ustvarjale in prispevale h kvaliteti svojega življenja in življenja naše skupnosti. Predajajmo jim ponos in ljubezen do naše vasi. Vse to je za mladega človeka zelo pomembno. Torej vpisujmo vaške otroke v naše vzgojne ustanove! Življenjske važnosti je, da se vsi občani zavedamo, da predstavljata občinski vrtec in osnovna šola neizmerno bogastvo za bodočnost naše skupnosti; zato vas naprošamo, da z veliko pozornostjo, predvsem mladi starši, sledite tema ustanovama.

MAJHNO JE LEPO V KMETIJSTVU

Brez vsakršnega dvoma je potrebno utrditi doseženo gospodarsko raven v naši vasi ter spodbuditi čim bolj odprto sodelovanje ne samo na našem občinskem ozemlju, ampak na celotnem področju Goriških Brd tostran in onstran meje. Težiti moramo, da s skupnimi močmi našega širšega prostora razvijemo turistično dejavnost v Brdih in s tem uveljavimo in utrdimo ime, ki ga sicer že uživa naša vinska proizvodnja. Pri nas se pridelujejo odlična vina, ki so pravi ekonomski asset za celotno Goriško in predstavljajo Italijo širom po svetu. Ponovno se tudi začenjata uveljavljati oljkarstvo in sadjarstvo. Brez dvoma moramo pozorno spremljati dolgoročno razvojno politiko kmetijstva, upoštevajoč stanje obstoječih kmetij. V Brdih je znano, da obsežnosti kmetij niso velike, kvečjemu obratno, torej skušajmo pomagati majhnih kmetom, da preživijo, se ohranijo in se razvijejo.

ALI SO MAJHNI NAŠI KULTURNI VELJAKI?

Ali so majhni vsi naši kulturni delavci, ki vsakodnevno ustvarjajo in bogatijo našo skupnost? Ali so majhni vsi prostovoljci, ki nudijo pomoč ljudem v stiski? Z velikim spoštovanjem in hvaležnostjo gre vsem tem dekletom in fantom iskrena zahvala za plodno delovanje na teritoriju. Za njihovo delovno učinkovitost, razdajanje za domačo vas, za ohranjanje ter ovrednotenje

dragocene kulturne dediščine in za vloženo ljubezen do briškega človeka. Vaška skupnost je zaradi teh le navidezno majhnih ljudi bogatejša. Pri vsem tem majhna so le finančna sredstva s katerimi razpolagajo, saj v resnici niso majhni, so izredno veliki in si zaslužijo veliko spoštovanja od vseh nas.

MAJHNI SMO NA KONCU VSI MI

Kaj se dogaja zdravemu človeku, da se spušča v razne kolobocije z ljudmi, s katerimi bi bilo najbolj logično in prijetno živeti v sožitju? Ali je to res nujno? Bog ne daj, da mu kdorkoli vzbudi občutek, da tam pa ni ta glaven in gospodar. Da mu sosed govori, kam naj spelje meteorno vodo? Če proda njemu tisto parcelo zemlje, ki je na prodaj? Se hecate? Že tako se celo življenje klanja sistemu, pristaja na kompromise v službah, ipd., ko se pa nekdo vtakne v njegovo imetje, njegovo zemljo, njegov košček pod soncem, se pa vse neha! Na sodišče! Zemljo raje proda nekomu, ki ga ne pozna, sigurno ne njemu, ki je njegov sosed!

Žalostno je to, da zaradi takih sporov okolje malega človeka postaja zelo nezdravo. Odnosi napeti. Dolgotrajni postopki in številne razprave mu načenjajo živce in zdravje. Včasih si sploh več ne upa stopiti pred hišo, da ne bi srečal soseda, in tako postane ujetnik okolja, ki si ga je sam ustvaril. Ali ne bi bilo bolje, če bi enkrat obe strani sklenili, da je smiselno najti kompromis, s katerim bosta obe zadovoljni? Se morda usesti nekje na nevtralnem območju in skupaj spiti kak deci, namesto vsak sam na skrivaj, ter se pri tem človeško pogovoriti? Najti rešitev? Ali bi ne bilo primerno, da našo slovensko zemljo prodamo sosedu in morda lahko še po nižji ceni? Temu vprašanju pa večkrat ne znamo dati odgovora, ker smo resnično majhni!

Vsi mi smo mali ljudje. In sosed ni najhujši sovražnik. Pa čeprav ima boljši avto od nas. Ljudje, če bi se bolje razumeli med sabo, bi bili lahko veliko bolj složni pri reševanju problemov, ki se tičejo nas vseh!

Danes moramo prav vsi mi skrbeti za naš boljši skupen jutri, združeni, v sozvočju in v prid vseh nas. In ne pozabite, majhno je lepo!

MARJAN DRUFOVKA

50-LETNICA USTANOVITVE ANSAMBLA LOJZETA HLEDETA

Začelo se je daljnega leta 1968. Narodno zabavna glasba mi je bila od vedno pri srcu. Zamisel, da bi lahko tudi v Števerjanu igrali in predvsem poslušali to zvrst glasbe, se je porodila v moji glavi takoj po služenju vojaškega roka.

Minilo je 50 let od našega prvega nastopa. Bilo je 25. februarja, ko nas je, takratni predsednik Zveze slovenske katoliške prosvete, dr. Kazimir Humar, povabil na nastop v Katoliški dom v Gorici. Takrat sem na odru igral harmoniko, brat Bruno kitaro, Aleš bas kitaro, peli so Boris, Lojzič in zdaj že pokojni brat Edi. Spominjam se, kako nismo za ta nastop imeli nobenega programa. Zaigrali smo pač, kar smo znali in šli dvakrat skozi iste skladbe. Publika nas je takrat lepo sprejela.

Harmoniko sem začel igrati kot samouk, ostali člani skupine pa so bili prav tako amaterji. Začeli smo sicer z zabavno glasbo, kar pa se ni dobro izteklo. Pevsko in glasbeno podlago nam je takrat dajal cerkveni pevski zbor društva F. B. Sedej, ki ga je vodil Herman Srebrnič in pri katerem smo vsi sodelovali. Leta 1968 smo imeli kar 14 nastopov, ki so z leti številčno naraščali. Oblečeni smo bili v lepe, skoraj gorenjske narodne noše, s klobukom na glavi. Pozneje smo si želeli tako nošo, ki bi predstavljala naš kraj. Na lajbič smo dali naštikati grozdje, kar je pomenilo, da smo iz Brd doma oziroma iz Števerjana.

Leto 1975 pa je bilo prelomno. Želja po ansamblu je bila velika in to je privedlo do nastanka velike glasbene skupine. Širok sestav je omogočal, da smo lahko izvajali valčke, polke in ljudske pesmi. Razpoloženje ob vsakem nastopu je bilo veselo in iskreno. Ta zvrst glasbe te vabi v to, da se ob zvokih harmonike, kitare in basa poveseš in pozabiš na vsakdanje skrbi. Vaje so bile vedno pravo prijateljsko srečanje. Potovanja in z njimi nastopi so nas popeljali po Evropi v Švico, Francijo in Belgijo. Opravili smo veliko nastopov po Sloveniji in precej tudi na naših domačih kulturnih prireditvah in leta 1979 nastopili celo v slovenskem narodnem domu v St. Clairu v »slovenskem« Clevelandu v Združenih državah Amerike. Tudi v New Yorku, v kraju Fairfield, se je slišala naša slovenska pesem. Spoznali smo tudi slovensko cerkveno skupnost na Saint Marks Place 62 in njihovega duhovnega vodjo patra Krizologa Martina Cimermana. Lepo so nas sprejeli in pogostili, mi pa smo zaigrali in zapeli nekaj narodnih. Še danes se s patrom Krizologom tedensko zbirajo pri sveti maši v cerkvi svetega Cirila.

Z leti so nastajale nove skladbe; besedila so nam pisali priznani tekstopisci, na besedila pa sem sam ustvarjal izvirne melodije. Ansambel je posnel kar nekaj kaset in plošč.

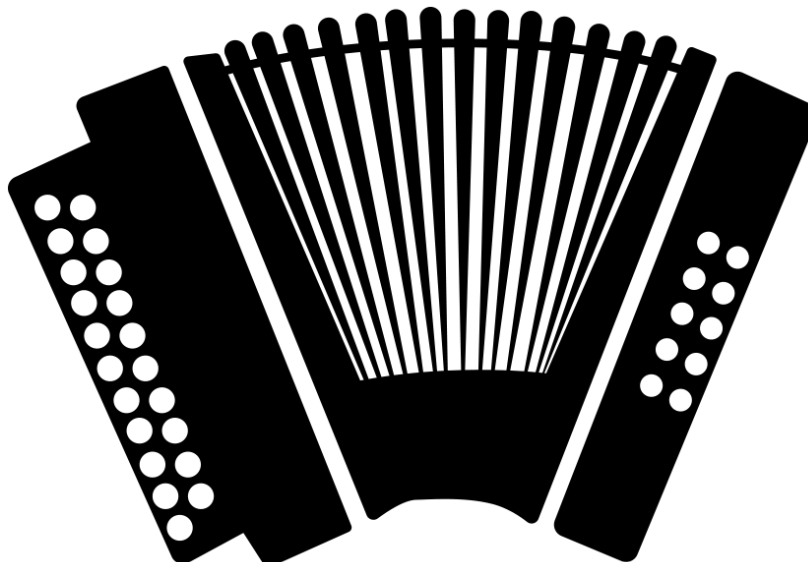
Zanimivi so bili nastopi na Ptujskem festivalu. Iz Ptuja se je ideja prenesla na Števerjanski festival, ki je nastal leta 1970. Postal je ne zgolj števerjanski praznik, temveč praznik slovenske glasbe in besede, obenem pa naš ponos. Ljudje prepoznavajo našo vas tudi po našem Števerjanskem festivalu. Tam smo spoznali g. Tomaža Tozona, ki je bil takrat član komisije na festivalu. Povabili smo ga v Števerjan, kamor je kar nekaj let prihajal kot dirigent mešanega pevskega zbora F. B. Sedej in pevske skupine Števerjan. Slednjo smo sestavljali člani ansambla in ukvarjali smo se z narodnim petjem. Tudi kot pevska skupina smo imeli veliko nastopov.

Ansambel je nepretrgoma deloval 25 let. Bilo nam je lepo in prijetno, vse izkušnje in nova spoznanja pa nam ostajajo še danes v spominu. Prav zaradi vseh let, ki smo jih skupaj preživeli na glasbeni sceni, smo se 50. let kasneje na isti dan, to je v nedeljo, 25. februarja, spet srečali člani pri nedeljski sveti maši, kjer smo se spomnili pokojnih članov ansambla, Lojziča, Edita in Natkota. Dan smo preživeli ob druženju na kosilu v domači restavraciji Vogrič in obujali spomine, ki so vsem nam utrjeni v trajnem spominu. Presenetili so nas mladi fantje, s harmonikarskim vodjo

Fabijanom v spremstvu kitar, ki so nam zaigrali in zapeli nekaj narodnih, ki so nam bile vedno vsem pri srcu.

Lojze

KMETIJSTVO: KAJ SE VIDI IN KAJ NE

– zgodovina in sedanost združenja Coldiretti –

Coldiretti je največje kmetijsko združenje, ki deluje na italijanskem območju. V njem se lahko prepozna več kot milijon kmetov. Združenje podpira, že od let po drugi svetovni vojni, kvaliteto državnega pridelka na raznih območjih. Zlahka si lahko predstavljamo, kako so težka leta po drugem svetovnem konfliktu vplivala na celoten sistem italijanske države in ekonomije. Huda kriza je prizadela predvsem kmetijski sektor, ki se je težko preživil v vsakdanjem življenju. Pomanjkanje denarja je preprečilo kmetijam, da bi se posodobile, da bi lahko vlagale kapital v prid svoje rasti in razvoja.

Tisti, ki (hvala Bogu) nismo doživeli takih hudih let, si mogoče težko predstavljamo, kaj je to pomenilo. Večina malih kmetov so bili koloni, niti zdaleč gospodarji hiše, v kateri so spali, in zemlje, ki so jo s potnim čelom obdelovali. Toda življenje se je vseeno nadaljevalo in, čeprav v stiski, se kmet ni moral ločiti od lastnega veselja do dela, do polj in vinogradov, do hleva in hrama.

Po televiziji lahko z nasmehom opazujemo, kako v filmu "Ragazzo di campagna" glavni igralec *Renato Pozzetto* zaseda vlogo kmeta, ki se odloči, da zapusti njive in se odpravi v mesto, ker je tam veselje in bogastvo. Znajde se popolnoma nepripravljen, ker je življenje na vasi popolnoma drugačno od meščanskega. Omenil sem ta kinematografski spomin, da bi se vsak od nas lahko lažje zavedal, koliko resnice je le v tem: kmečko delo je v letih po vojni bilo smatrano kot nepomembno in skorajda sramotno od teh, ki so se bavili z drugim, toda vsi ti so pozabili, da je kmetijstvo del primarnega sektorja v vsaki državi – *primarni*, ker je najpomembnejši.

Uvod, čeprav zelo strnjen, naj bi opisal že večkrat omenjeno težko situacijo kmetijskega življenja. Povezuje se s prej opisanim združenjem Coldiretti, ker je to imelo pomembno vlogo v prenovitvi celotnega sistema primarnega proizvoda. Združenje je najprej začelo utrjevati temelje tistih, ki so osnova kmetijstva: kmetje. Kmet ni smel biti več zabit in neumen, dober samo za težka fizična dela, toda izučen in izobraževan, zavesten vsakega koraka, prehojenega na polju.

Toda ni bilo dovolj povrniti dostojanstvo ljudem, ki so delali na njivah, treba je bilo dokazati, da je pridelek italijanskih kmetij enkraten: združenje Coldiretti je začelo tako delovati kot pravi sindikat, toda tokrat tudi na področju ovrednotenja pridelkov. Ne bom se spuščal v politične podrobnosti, ker jih imamo v tem času že vsi preveč, toda zasluga, da je politika začela s pozornostjo gledati na kmete in njih združenja, je nedvomno zasluga združenja Coldiretti.

V zadnjih letih se je spor ustvaril na področju drugačnega kmetijstva, kot smo ga vsi vajeni v Števerjanu: mlečna industrija in živinoreja. Sedanje stanje teh kmečkih kategorij je pretežno težko, ker je konkurenca, ne samo evropskih držav, zelo huda in nepoštena. Sodobni boji italijanskih kmetov in sindikata Coldiretti so se vršili direktno na schengenskih mejnih prehodih, predvsem z bližnjo Avstrijo, preko katerih živilske industrije uvažajo iz celega evropskega območja mlečne in mesne surovine, ki so kmalu kasneje prodane, kot bi bile pridelane v Italiji. In da ne omenjam razlik med zakonodajo, ki smo ji izpostavljeni mi, in tisto drugih evropskih držav. Kot si lahko zlahka predstavljamo, italijanska je zelo pikolovska in zahtevna, vsakokrat tečna, vendar zagotavlja, da je državni pridelek enkraten in res tak, kot na etiketi. Če prelistamo in preštudiramo pravo, ki je v zadnjem letu obraunavalo kmečke pridelke, lahko opazimo, kako smo končno dosegli, da mora poreklo surovin biti obvezno navedeno na etiketi proizvoda, ki ga kupujemo; in to velja za mleko in mlečne izdelke, pašto, riž, sveže meso, itd. V te dogodke se večina drugih kmečkih sindikatov sploh ne spušča, ker pa je bistvo združenja Coldiretti obramba in ovrednotenje zdravih pridelkov,

se temu ni moralo izmuzniti. Ravno nasprotno: podprlo je kampanje ozaveščanja državljanov in ministrov vlade, da so čimprej rešili te pomanjkljivosti italijanske zakonodaje.

Struktura združenja Coldiretti je zelo velika: predstavniki so dejavni na celotnem italijanskem ozemlju in se ločujejo na deželne, pokrajinske in občinske predstavnike.

Tudi v Števerjanu deluje že več desetletij *Števerjanska sekcija Coldiretti*, v kateri se prepozna večina naših "kolegov" sovaščanov. Prav pred kratkim, točneje v ponedeljek, 19. februarja tega leta, se je sestal občni zbor števerjanske sekcije v mali dvorani Sedejevega doma. Ob 20. uri je direktor goriške pokrajinske sekcije Ivo Bozzato pozdravil vse prisotne in jim orisal pretekle in bodoče smernice sindikata, na državni in deželni ravni. Prisoten je bil tudi Paolo Capelli, odgovoren pri sindikatu za tečaje prve pomoči, protipožarne tečaje, za nakup škropil in njih razpršitev, itd. Opisal je, katera so primarna dovoljenja in pooblastila, ki jih vsak kmet mora imeti, da lahko dela brez skrbi in v najboljših delovnih pogojih in ne da bi bil podvržen morebitnim kršitvam in kaznim.

Takoj po tem je bil čas za izvolitev novih predstavnikov sekcije. V odbor števerjanske sekcije so bili izbrani Niko Di Battista, Nataša Kocijančič, Evgen Komjanc, Elija Muzic, Mitja Prinčič, Robert Prinčič, Edi Skok in Ivan Vogrič. Za predsednika je bil izvoljen Elija Muzic, za podpredsednika pa Evgen Komjanc. Oba bosta lahko oddala svoj glas na volitvah novega odbora in predsednika pokrajinske sekcije, ki naj bi potekale v mesecu aprilu.

V upanju, da sem vam lahko vsaj malo orisal tisti skriti del kmetijskega, ki ga ne more poznati vsak, ki ni ravno aktivno udeležen pri tem, si želim, da bi vsak od nas s pozornostjo premislil o tem, koliko truda je za tem, da lahko na katerem koli pridelku piše *Made in Italy*. Seveda, govoril sem o kmetijstvu in kmečkih pridelkih: pazimo torej, da bomo vsi pravilno vrednotili bogastvo, ki je okoli nas, predvsem tisto, ki ga zaužijemo in nam daje vsak dan moč, da živimo zdravi in močni.

Elija Muzic

15 mojih in 9 vaših

verodostojna lestvica stvari, ki grejo Števerjancem zelo na živce

Če bi se trudili, da bi prešteli, kaj vse nam v življenju kvari jetra, kisa kri in sivi lase, bi lahko pisali v nedogled. Priložnost, da se lahko javno in redno izkašljamo na našem vaškem glasilu, lahko jemljemo kot nekakšno paliativno oskrbo. Pa naj bo tokratni zapis poskus še neraziskanih obzorij aktivnih interakcij med piscem in bralci. Tema, ki jo bomo skupaj obravnavali je namreč analiza družbenih povzročiteljev visokega pritiska, slabe volje, jeze ali besa. Te bi lahko delili v različne makro skupine, navedli pa bi vsaj naslednje tri.

Povzročitelji živčenja znotraj osebne sfere:

- 1) sogovornik prekine pogovor s tabo, ker mu brni telefon ali je prejel sporočilo in da torej prednost le-temu;
- 2) ko si že pozen in veš, da boš zamudil sestanek, pa sedeš v avto in prižgeš motor, se spomniš, da bi bil moral tankat, na kar si popolnoma pozabil, ker si namreč skoraj popolnoma brez bencina;
- 3) prijatelj ti 5 minut pred srečanjem v kavarni pošlje whatsapp ali sms sporočilo, da bo zamudil 10 minut, ti pa še ne veš, da je brez bencina in mora tankat ter bo v resnici zamudil 20 minut;
- 4) ...
- 5) ...

povzročitelji živčenja znotraj družinske sfere:

- 6) v jutranjih poročilih na Radiu Trst A gre v eter sigla vremena namesto sigle športa in to ti skvari zajtrk;
- 7) po ravno končanem obedu žena ali mama takoj vstane od mize in začne s pospravljanjem in pomivanjem posode;
- 8) na soboto zvečer daljinski upravljalnik televizorja ne dela, ker so baterije odpovedale in v celi hiši ni niti ene nove baterije mini-stilo (AAA);
- 9) potem, ko si si nadejal, da boš pokosil travo, spoznaš, da je kosilka brez bencina, takoj za tem pa izveš, da so s zadnjimi tremi litri domači natankali avto, ker se jim je zaradi sestanka mudilo;
- 10) ko prižgeš televizor, je na vseh kanalih istočasno reklama, ki ji ni konca;
- 11) obljube političnih kandidatov v tv programih, ko si ti končno našel baterijo in si že zamenjal vsaj 4 kanale, ker so istočasno predvajali same reklame;
- 11) ...
- 12) ...
- 13) ...

povzročitelji živčenja zunaj družinske sfere:

- 14) Kraševci zamenjajo Števerjan s Štandrežem;
- 15) v kavarni te vedno sprašujejo, če imaš kaj drobiža, da zaokrožijo znesek, ki so nam ga dolžni v povračilo, če si imel namen plačati z bankovcem po 20 ali celo po 50 EUR;
- 16) čakanje pri rdečem semaforju na popolnoma praznem križišču;

17) ropot, ki se v kavarni ustvari, ko pospravljajo čiste skodelice kave iz pomivalnega stroja na polico;

18) ko po 10 minutnem iskanju parkirišča ti pred nosom pobere prostor voznik, ki je komaj privozil z glavne ceste;

19) urniki odprtja okenc javnih uradov: enkrat od 10. do 12. ure, drugič od 14. do 16. ure, ti pa si zamudil za same 3 minute, ker so ti pred nosom pobrali parkirni prostor;

20) ...

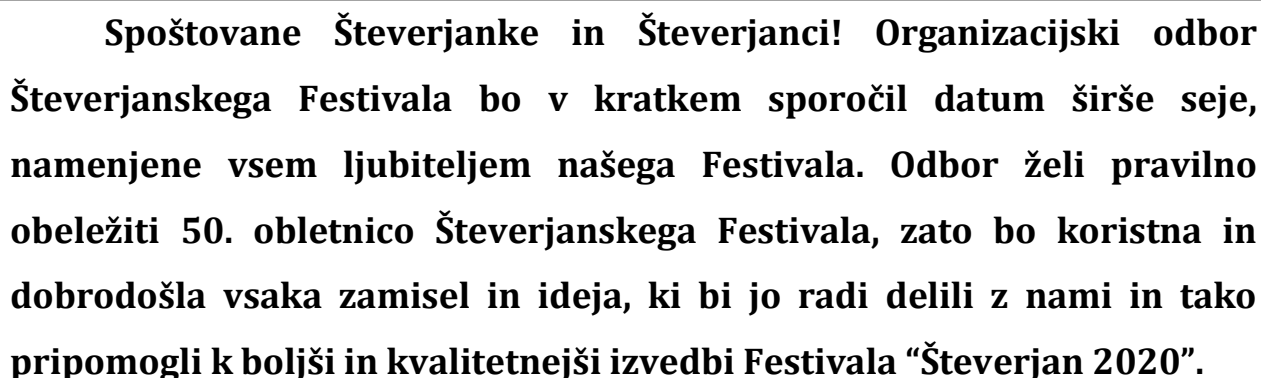
21) ...

22) ...

23) ...

Ko ste, dragi bralci in bralke, zdaj spoznali različne povzročitelje živčenja, je čas za zgoraj omenjeno aktivno vlogo v članku. Dopolnite vsaj točke 4 in 5, od 11 do 13 in od 20 do 23 in, verjemite mi, malo vam bo odleglo. Če pa v hiši ne boste takoj našli pisala, ki ima še kaj črnila in vam bo šlo to na živce, pa bo točka 11 že sama po sebi dopolnjena.

Nov Kozanj

V NEDELJO, 20. MAJA, V SEDEJEVEM DOMU V
ŠTEVERJANU

[illegible]

38

SMRTI

Terpin Riccardo (Mirko)

Rodil se je 1. maja 1927
Umrli je 1. februarja 2018.
Pogreb je potekal 3. februarja 2018.

Maria Rožič vd. Vogrič

Rodila se je 19. januarja 1914.
Umrli je 19. januarja 2018.
Pogreb je potekal 23. januarja 2018.

Maria Klanjšček vd. Humar

Rodila se je 18. oktobra 1924.
Umrli je 13. januarja 2018.
Pogreb je potekal 17. januarja 2018.

Ob izgubi drage none Marice Rožič izrekamo odgovornemu uredniku Števerjanskega Vestnika Ivanu Vogriču in družini Vogrič iskreno sožalje.

Ob izgubi Riccarda (Mirka) Terpina se toplo zahvaljujemo vsem, ki so na kakršenkoli način počastili spomin našega dragega moža, očeta, tasta, nonota in pranonota.

Svojci

DAROVI

Za Števerjanski vestnik darujejo:

- Hadrijan Miklus, 25,00 €;
- N. N. 50,00 €;
- v spomin na Marico Rožič-Vogrič, otroci, 100,00 €.

Za cerkveni pevski zbor darujejo:

- V spomin na teto Francko, nečakinji Marta in Afra, 60,00 €;
- N. N. v zahvalo, 100,00 €;
- v spomin na Mirka Terpina žena Veneranda in hčere z družinama, 150,00 €;
- v spomin na mamo Marico Rožič-Vogrič, otroci, 100,00 €;
- Marija in Bine Pevma, 30,00 €.

Za otroški pevski zbor F. B. Sedej, Števerjan, darujejo:

- v spomin na Mirka Terpina, družina Manià Gianni, 50,00 €;
- družina Bulfoni, 50,00 €;
- družina Terpin Lilijana, hčere Sonja in Anna, 30,00 €.

Za cerkev v Števerjanu darujejo:

- letniki 1941, 50,00 €;
- ob rojstnem dnevu, Darko Dornik, 70,00 €;
- N. N. v zahvalo, 200,00 €;
- N. N. za plin v cerkvi, 570,00 €;
- Jacopo Casciello v spomin na očeta, 50,00 €;
- družina Gravner 50,00 €;
- Maraž Ivanka in družina, v spomin na Marico Klanjšček-Humar, 100,00 €;
- v spomin na Marico Klanjšček-Humar, brat Slavko in družine Klanjšček, Mervig in Škorjanc 100,00 €;
- N. N. 100,00 €;
- v spomin na nono Marico Rožič-Vogrič, vnuki, 250,00 €;
- ofer za sv. Tri kralje, 364,00 €;

- v spomin na Marico Rožič-Vogrič, Ida Komjanc, 50,00 €;
- Rajka in Adrijana, 30,00 €;
- v spomin na Marico Rožič-Vogrič, Germana Grahonjo in Mirka Terpina, družina Simon in Evgen Komjanc, 250,00 €;
- v spomin na Germana Grahonjo družini Terpin-Pahor, 100,00 €;
- v spomin na Mirka Terpina žena Veneranda in hčere z družinama, 150,00 €;
- družina Terpin Lilijana, hčere Sonja in Anna, 30,00 €;
- druina Humar Marino, 200,00 €;
- Dominik in Jerica, 30,00 €.

Za Župnijski dom F. B. Sedej darujejo:

- N. N. v zahvalo, 200,00 €;
- Eli Komjanc v spomin na pokojne starše, 50,00 €;
- v spomin na Marico Rožič-Vogrič, otroci, 200,00 €.

Za mešani pevski zbor F. B. Sedej daruje:

- Zvonko Simcic, 180,00 €.

Za nove orgle na Jazbinah darujejo:

- N. N. v spomin na pokojno Poldo, 50,00 €;
- v spomin na Marico Rožič-Vogrič, Zorko z družino, 50,00 €;
- v spomin na Marico Rožič-Vogrič, Zdravko Klanjšček, 50,00 €.

Za družine v stiski darujejo:

- N. N. Pevma, 100,00 €;
- v spomin na mamo družina Vogrič Roman, 250,00 €;
- v spomin na Mirka Terpina in Marico Rožič, Slavko z družinami 100,00 €.

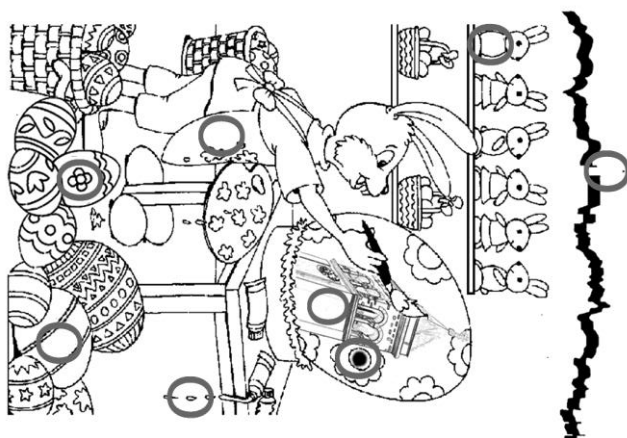

Zvonko Simčič je ob praznovanju jubileja izrazil željo vsem vabljenim na praznik, naj namesto daril darujejo v dobrodelne namene. Poklonil je:

- 180,00 € mešanemu pevskemu zboru
- 180,00 € cerkvi v Števerjanu
- 180,00 € popravilom župnijskega doma F. B. Sedej
- 350,00 € I.R.C.C.S Burlo Garofolo
- 380,00 € društvu slepih in slabovidnih goriške pokrajine.

Iz srca se zahvaljuje vsem povabljenim za izkazano dobrodušnost.

REŠITEV IGRICE NA ZADNJI STRANI

KUHARSKI RECEPTI

SNEŽNE KEPE Z OREHI IN POMARANČO

Sestavine: 250 g zmešanega masla, 100 g sladkorja v prahu, 1 žlička pomarančne arome, 100 g orehov, 100 g kandirane pomarančne lupine, 375 g gladke moke, 1 ščepec soli, sladkor v prahu za posip.

Pečico vključimo in nastavimo na 180 °C. Pekač obložimo s papirjem za peko. Orehe in kandirano pomarančno lupino drobno sesekljam. V skledo presejemo moko in jo zmešamo s soljo. V skledi z električnim mešalnikom kremasto vmešamo zmešano maslo in sladkor v prahu. V zmes vmešamo pomarančno aromo, sesekljan orehe, kandirano pomarančno lupino in na koncu še moko. Iz testa oblikujemo za oreh velike kroglice, ki jih polagamo na pripravljen pekač. Piškote pečemo v ogreti pečici 10 do 15 minut. Ostati morajo skoraj povsem svetli, le robovi in dno se lahko rahlo obarvajo. Po vrhu jih bogato potrosimo s sladkorjem v prahu.

VELIKONOČNI KOLAČ

Sestavine: 3 žlice marelične marmelade, sladkor v prahu.

Nadev: 4 dl mleka, 1 ščepec soli, 55 g pšeničnega zdroba, sok in drobno naribana lupinica limone, 50 g masla, 50 g sladkorja, 40 g rozin, 20 g mletih mandljev, 3 jajca.

Testo: 200 g moke, ščepec soli, 40 g sladkorja, drobno naribana lupina pol limone, 100 g hladnega masla, 1 jajce.

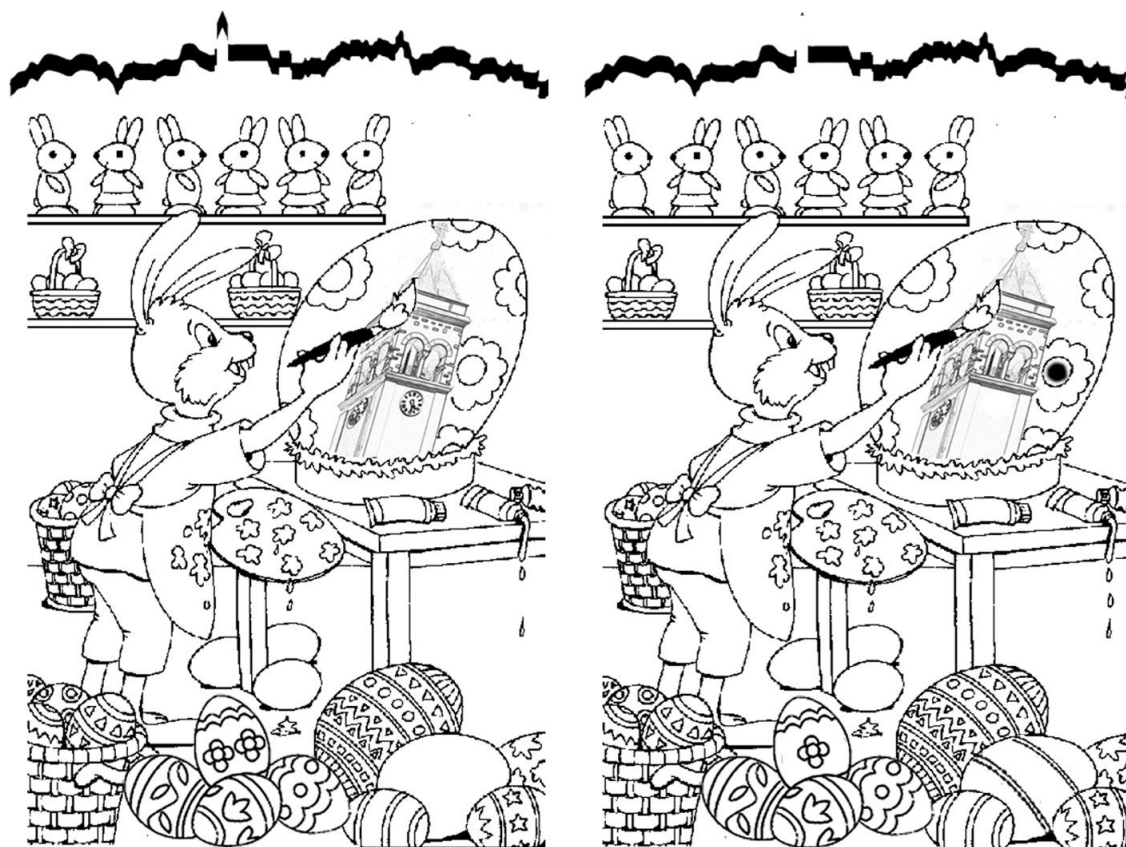
Najprej pripravimo krhko testo. V skledi zmešamo moko, sol, sladkor in limonino lupino. Po mešanici potrosimo na koščke narezano maslo. Maščobo hitro vgnemo v suhe sestavine. Dodamo jajce in vse skupaj hitro pognetemo, da dobimo enotno testo. Okrogel pekač namastimo z maslom in pomokamo. Krhko testo razvaljamo v krog, ki ga previdno položimo v pripravljen pekač. Z vilicami ga na več mestih prebodemo, potem pa shranimo v hladilniku.

V kozico vlijemo mleko in ga zavremo, nato dodamo sol in vrelo mleko vmešamo v pšenični zdrob.

Pečico segrejemo na 200 °C.

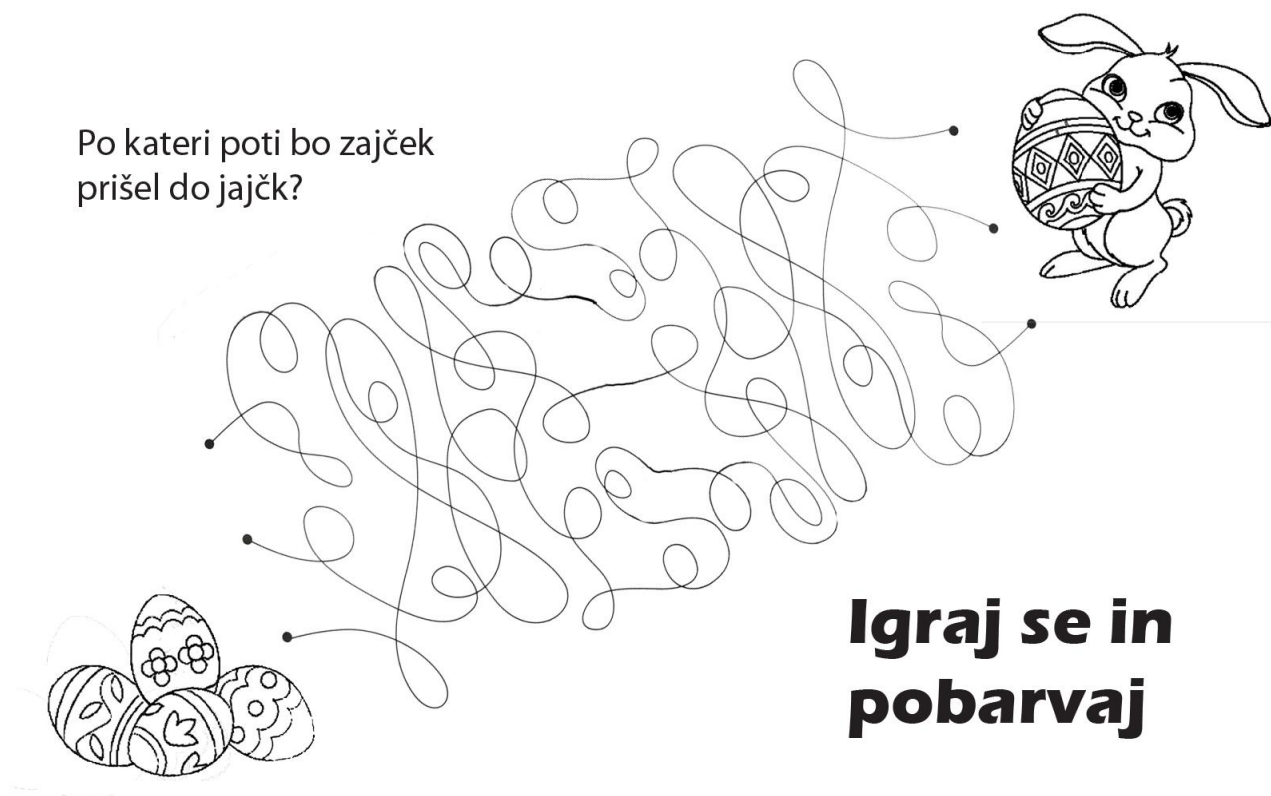
Kozico odstavimo in v kuhan zdrob vmešamo rozine, sladkor, maslo, limonino lupino in sok ter mlete mandlje. Pustimo, da se zmes ohladi, potem pa vanjo vmešamo rumenjake. Beljake z električnim mešalnikom stepemo v čvrst sneg, ki ga v dveh ali treh obrokih nežno in počasi vmešamo v zmes. V kozici segrejemo marmelado. S segreto marmelado premažemo testo, potem pa nanj stresemo pripravljen nadev in ga lepo razporedimo po testu. Kolač pečemo v ogreti pečici 30 minut. Pečen kolač ohladimo in ga po vrhu potrosimo s sladkorjem v prahu.

Evelin

Poišči 8 razlik med sličicama

Po kateri poti bo zajček
prišel do jajčk?

**Igraj se in
pobarvaj**